

ประเด็นข้อมูล

1. สภาพทั่วไปของจังหวัด (ข้อมูลพื้นฐาน)
2. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของจังหวัด
3. ผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ.2554สรุปปัญหา อุปสรรคในการดำเนินงานและแนวทางแก้ไข
4. จุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญและผลที่คาดว่าจะได้รับ (ปีงบประมาณ พ.ศ.2555)
5. สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ของจังหวัด (ภาพรวม)

1. สภาพทั่วไปของจังหวัดภูเก็ต (ข้อมูลพื้นฐาน)

1.1 ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดา ตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตร หรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือระยะทางทางอากาศ คิดเป็น 688 กิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสิน และสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะวางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุด คือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

1.4 การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาคออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 96 หมู่บ้าน 44 ชุมชน (เทศบาลนคร 18 ชุมชน, เทศบาลเมืองป่าตอง 7 ชุมชน, เทศบาลเมืองกะทู้ 19 ชุมชน) การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลนครจำนวน 1 แห่ง เทศบาลเมืองจำนวน 2 แห่ง เทศบาลตำบลจำนวน 8 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 7

ตารางแสดงข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)	ตั้งเมื่อ พ.ศ.	จำนวน	
				ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	2481	8	44
กะทู้	67.034	10	2457	3	13
ถลาง	252.000	19	2441	6	46
รวม	543.034	-	-	17	103

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

1.5 ประชากรและความหนาแน่นของประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ณ กันยายน 2554 มีจำนวน 351,909 คน เป็นชาย 166,513 คน หญิง 185,396 คน ความหนาแน่นของประชากร 617 คนต่อตารางกิโลเมตร จำนวนครัวเรือนทั้งหมด 186,848 ครัวเรือน ดังตาราง

ตารางแสดงจำนวนประชากรในจังหวัดภูเก็ต

จังหวัด	ครัวเรือน	ประชากร		รวม
		ชาย	หญิง	
จังหวัดภูเก็ต	186,848	166,513	185,396	351,909
อำเภอเมืองภูเก็ต	19,566	15,614	17,151	32,765
อำเภอกะทู้	4,386	3,099	3,388	6,487
อำเภอถลาง	40,223	35,554	36,841	72,395
เทศบาลตำบลวิชิต	26,367	20,371	22,530	42,901
เทศบาลตำบลราไวย์	11,818	7,260	8,253	15,513
เทศบาลตำบลรัชฎา	23,612	19,921	23,034	42,955
เทศบาลตำบลเทพกระษัตรี	3,331	3,320	3,454	6,774
เทศบาลตำบลเชิงทะเล	2,280	2,753	3,241	5,994
เทศบาลเมืองกะทู้	13,088	10,700	12,573	23,273
เทศบาลตำบลกระรน	6,435	3,817	4,153	7,970
เทศบาลเมืองป่าตอง	13,549	9,471	9,893	19,364
เทศบาลนครภูเก็ต	22,193	34,633	40,885	75,518

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

▪ ประชากรแฝง

จำนวนประชากรแฝงที่เป็นชาวไทย จำนวน 103,895 คน คิดเป็นร้อยละ 31.77 ของประชากร ตามทะเบียนราษฎร ประชากรแฝงส่วนใหญ่อยู่ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต ร้อยละ 79.01 อำเภอกะทู้ ร้อยละ 24.30 และอำเภอถลาง ร้อยละ 3.92 ส่วนใหญ่เป็นประชากรทั่วไปที่อพยพเข้ามาตามคู่สมรสและกลุ่มแรงงานทุกประเภท

ตารางแสดงจำนวนประชากรแฝงชาวไทยในจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.2552

อำเภอ	คนทำงานแรงงาน ทุกประเภท		ประชาชนทั่วไป		นักเรียน/นักศึกษา		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เมือง	27,193	71.78	42,193	80.60	12,701	92.95	82,087	79.01
กะทู้	9,204	24.40	4,544	8.68	194	1.42	13,942	13.42
ถลาง	1,485	3.92	5,612	10.72	769	5.63	7,866	7.75

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

▪ การประกอบอาชีพ

จากการจัดเก็บข้อมูลความจำเป็นพื้นฐานระดับจังหวัด (จปฐ.2) ปี 2554 ประชากรและครัวเรือนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป รองลงมาประกอบอาชีพค้าขาย

ตารางแสดงการประกอบอาชีพของประชาชนในจังหวัดภูเก็ต ในปี พ.ศ.2554

อาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
ไม่มีอาชีพ	1,292	1,723	3,015
นักเรียน	5,586	5,431	11,017
นักศึกษา	1,218	1,303	2,521
ทำนา	5	1	6
ทำไร่	24	14	38
ทำสวน	926	608	1,534
ประมง	507	120	627
ปศุสัตว์	5	3	8
รับราชการ	1,206	1,137	2,343
รัฐวิสาหกิจ	345	348	693

อาชีพ	จำนวนเพศชาย (คน)	จำนวนเพศหญิง (คน)	จำนวนรวม (คน)
พนักงานบริษัท	3,103	3,535	6,638
รับจ้างทั่วไป	17,923	16,484	34,407
ค้าขาย	3,510	4,855	8,365
ธุรกิจส่วนตัว	3,835	4,127	7,962
อื่นๆ	3,399	4,680	8,079
รวมทั้งหมด	42,884	44,369	87,253

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต

1.6 โครงสร้างด้านเศรษฐกิจ

- **ผลิตภัณฑ์มวลรวมและรายได้ของประชากรของจังหวัดภูเก็ต**

ตารางแสดงผลิตภัณฑ์จังหวัด จำแนกตามสาขาการผลิต

รายการ	ปี พ.ศ.2552	ปี พ.ศ.2553	(%)
ภาคเกษตร (ล้านบาท)	4,813	5,374	+ 10.44
นอกภาคเกษตร (ล้านบาท)	65,383	73,590	+ 11.15
ผลิตภัณฑ์จังหวัด (ล้านบาท)	70,196	78,964	+ 11.10
มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (บาท)	236,461	262,529	+ 9.93
ประชากร (1,000 คน)	297	301	+ 1.33

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

- **ผลิตภัณฑ์ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP)**

ผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในปี 2552 ที่ได้รับการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ โดยแบ่งแยกออกเป็นระดับ ดังนี้

ระดับ 1 ดาว	จำนวน	2 ผลิตภัณฑ์
ระดับ 2 ดาว	จำนวน	8 ผลิตภัณฑ์
ระดับ 3 ดาว	จำนวน	9 ผลิตภัณฑ์
ระดับ 4 ดาว	จำนวน	18 ผลิตภัณฑ์
ระดับ 5 ดาว	จำนวน	13 ผลิตภัณฑ์
		รวม 50 ผลิตภัณฑ์

รายได้ที่ได้จากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในปี 2553 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ถึงร้อยละ 17.42 ดังแสดงได้จากตารางดังนี้

ตารางแสดงยอดการจำหน่ายผลิตภัณฑ์หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ในปี พ.ศ.2552-2553
ทั้งในและต่างประเทศ

ปี พ.ศ.	ยอดจำหน่าย (บาท)		
	ในประเทศ (บาท)	ต่างประเทศ (บาท)	รวม
2552	604,574,934	21,240,066	625,815,000
2553	711,900,765	45,948,700	757,849,465
รวม	1,316,475,699	67,188,766	1,383,664,465

ที่มา : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต

▪ การเกษตรกรรม

การเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตส่วนใหญ่จะกระจุกกระจายอยู่ในทุกพื้นที่ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านการทำสวนยางพารา สับปะรด แต่มีประมาณไม่มากนักเนื่องจากภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีการเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว ทำให้เกษตรกรปรับเปลี่ยนมาดำเนินการด้านการท่องเที่ยวแทน

ตารางแสดงลักษณะทางเกษตรกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จำแนกรายอำเภอ

ลักษณะการเกษตร	จำนวนพื้นที่ปลูก (ไร่)		
	อำเภอเมืองภูเก็ต	อำเภอกะทู้	อำเภอถลาง
ไม้ดอกไม้ประดับ	5	30	165
พืชผัก	729	1,325	1,855
สวนยาง	15,672	10,104	75,388
ไม้ผลไม้ยืนต้น	7,127	4,065	14,052
รวม	23,533	15,524	91,460

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

กลุ่มเกษตรกร สหกรณ์และกลุ่มอาชีพ

ตารางแสดงรายชื่อ ที่ตั้งและจำนวนสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจังหวัดภูเก็ต

ที่	รายชื่อกลุ่มเกษตรกร	ที่ตั้ง	จำนวนสมาชิก
1	กลุ่มเกษตรกรทำสวนป่าคอก	เลขที่ 9 หมู่ 2 ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	742
2	กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ป่าคอก	เลขที่ 129/1 ถนนท่าเรือ-เมืองใหม่ หมู่ 6 ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	59
3	กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์ไม้ขาว	เลขที่ 107/2 ถนนเทพกระษัตรี หมู่ 1 ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต	31
4	กลุ่มเกษตรกรทำสวนกะทู้	เลขที่ 51 ถนนวิชิตสงคราม หมู่ 6 ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต	66
รวม			898

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

ตารางแสดงรายชื่อ และจำนวนสมาชิกสหกรณ์การเกษตรจังหวัดภูเก็ต

ลำดับที่	ชื่อสหกรณ์การเกษตร	จำนวนสมาชิก (ราย)
1	สหกรณ์การเกษตรเมืองถลาง จำกัด	1,224
2	สหกรณ์การเกษตรเมืองภูเก็ต จำกัด	718
3	สหกรณ์การเกษตรกะทู้ จำกัด	836
4	สหกรณ์กองทุนสวนยางถลาง จำกัด	128
5	ชุมนุมสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต จำกัด	29
รวม		2,935

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

ตารางแสดงกลุ่มอาชีพในจังหวัดภูเก็ต

ที่	ชื่อกลุ่มอาชีพ	เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด
1	กลุ่มสตรีสหกรณ์กะทู้	12/19	9	กะทู้	กะทู้	ภูเก็ต
2	กลุ่มสตรีและเยาวชนกะทู้	12/3	-	กะทู้	กะทู้	ภูเก็ต
3	กลุ่มอนุรักษ์มรดกเมืองทักซิณ	29/4	6	กมลา	กะทู้	ภูเก็ต
4	กลุ่มแม่บ้านกมลา	-	2	กมลา	กะทู้	ภูเก็ต
5	กลุ่มร่วมด้วยช่วยกันก้าวหน้า	29/1	ถ.พระบารมี	ป่าตอง	กะทู้	ภูเก็ต
6	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านบางเทานอก	247/1	5	เชิงทะเล	กลาง	ภูเก็ต
7	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านพารา	52/2	4	ป่าคลอก	กลาง	ภูเก็ต
8	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ้านบางเทา	38/4	2	เชิงทะเล	กลาง	ภูเก็ต
9	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทำสวนป่าคลอก	98	-	ป่าคลอก	กลาง	ภูเก็ต
10	กลุ่มภาพเพ้นกระຈก	159/3	7	ป่าคลอก	กลาง	ภูเก็ต
11	กลุ่มประมงพื้นบ้าน			ไม้ขาว	กลาง	ภูเก็ต
12	กลุ่มสตรีสหกรณ์บ่อแร่สันติสุข	76/2	6	วิชิต	เมือง	ภูเก็ต
13	กลุ่มหัตถกรรมมุกภูเก็ต	5	ถ.เยาวราช	ตลาดใหญ่	เมือง	ภูเก็ต
14	กลุ่มศิลปหัตถกรรมพื้นเมืองภูเก็ต	95/2	ถ.ตีบุก	ตลาดใหญ่	เมือง	ภูเก็ต
15	กลุ่มแม่บ้านบางคนทีสุขสันต์	32	-	ราไวย์	เมือง	ภูเก็ต
16	กลุ่มตัดเย็บเสื้อผ้าและปักจักร	33/4	5	ราไวย์	เมือง	ภูเก็ต
17	กลุ่มแม่บ้านสหกรณ์เครดิตยูเนียน	68/57	7	รัชฎา	เมือง	ภูเก็ต
18	กลุ่มวิชิตน้อมเกล้า	61/104	ถ.ศักดิเดช	วิชิต	เมือง	ภูเก็ต
19	กลุ่มจักสานอ่าวเก็ใน	82/42	-	ตลาดเหนือ	เมือง	ภูเก็ต
20	กลุ่มพาราบาติก		4	ป่าคลอก	เมือง	ภูเก็ต
21	กลุ่มสตรีสีนามิบ่อแร่	30/23	6	วิชิต	เมือง	ภูเก็ต
22	กลุ่มสตรีอันดาปักเลื่อม	-	2	เชิงทะเล	เมือง	ภูเก็ต
23	กลุ่มเพาะเลี้ยงชายฝั่งเกาะกุก	68/57	-	รัชฎา	เมือง	ภูเก็ต
24	กลุ่มลูกปิดของชำร่วย ผ้าใยบัว	14	ถ.สุทัศน์ ซ.2	ตลาดใหญ่	เมือง	ภูเก็ต

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดภูเก็ต

▪ ด้านอุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ตปี พ.ศ.2552 มีจำนวน 432 โรงงาน มีปริมาณเงินทุนโรงงานทั้งหมด 432 โรงงาน รวม 7,603.27 ล้านบาท มีคนงานทั้งหมด 7,073 คน

สำหรับอำเภอที่มีโรงงานมากที่สุดคือ อำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน 326 โรงงาน คิดเป็นร้อยละ 75.87 มีเงินทุน จำนวน 4,726,468,062 บาท รองลงมาคืออำเภอถลาง จำนวน 74 โรงงาน คิดเป็น 16.71 มีเงินทุน จำนวน 2,223,337,451 บาท และอำเภอกะทู้ จำนวน 32 โรงงาน คิดเป็น 7.42 มีเงินทุนจำนวน 653,464,500 บาท

ตารางแสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

อำเภอ	จำนวนโรงงาน (แห่ง)	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนเงินทุน (บาท)
อำเภอเมืองภูเก็ต	326	4,826	4,726,468,062
อำเภอถลาง	74	1,902	2,223,337,451
อำเภอกะทู้	32	345	653,464,500
รวม	432	7,073	7,603,270,013

ที่มา : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต ปี 2552

1.7 โครงสร้างด้านสังคม

▪ การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนในปี พ.ศ. 2554 ทั้งหมด 104 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 96 แห่ง ปวช. – ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

▪ การสาธารณสุข

ภูเก็ตมีโรงพยาบาลรัฐและเอกชน 7 แห่ง 1,186 เตียง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 21 แห่ง คลินิกเวชกรรม 100 แห่ง คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง 49 แห่ง คลินิกทันตกรรม 73 แห่ง คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง 1 แห่ง คลินิกแพทย์แผนไทย 7 แห่ง ร้านขายยาแผนปัจจุบันเพิ่มจาก 47 แห่ง เป็น 300 แห่ง ร้านขายยาแผนโบราณ 12 แห่ง โรงพยาบาลรัฐ 3 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต จำนวน 503 เตียง โรงพยาบาลถลาง จำนวน 60 เตียง โรงพยาบาลป่าตอง จำนวน 60 เตียง โรงพยาบาลเอกชน 3 แห่ง ได้แก่ โรงพยาบาลสิริโรจน์ จำนวน 151 เตียง โรงพยาบาลกรุงเทพภูเก็ต จำนวน 200 เตียง โรงพยาบาลมิชชั่นภูเก็ต จำนวน 83 เตียง และในปี 2554 องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเปิดให้บริการโรงพยาบาลองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 129 เตียง

ตารางแสดงข้อมูลสถานบริการสาธารณสุขในจังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี 2552 -2553

ข้อมูลทรัพยากร	ปี 2552	ปี 2553			
	รวม	อ.เมือง	อ.ถลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลทั่วไป (แห่ง/เตียง)	1/503	1/503	-	-	1/503
โรงพยาบาลชุมชน (แห่ง/เตียง)	2/120	-	1/60	1/60	2/120
โรงพยาบาลเอกชน	3/434	3/434	-	-	3/434
โรงพยาบาล อบจ. (แห่ง/เตียง)	1/129	1/129	-	-	1/129
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล (PCU)	21	9	10	2	21
คลินิกเวชกรรม	95	69	11	20	100
คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	42	44	0	5	49
คลินิกกายภาพบำบัด	4	5	0	0	5
คลินิกเทคนิคการแพทย์	7	6	0	1	7
คลินิกทันตกรรม	69	53	3	17	73
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	1	0	0	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	9	6	1	0	7
คลินิกการพยาบาลและการผดุงครรภ์	2	0	1	0	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	253	158	36	106	300
ร้านขายยาแผนปัจจุบันบรรจุเสร็จ	13	8	4	1	13
ร้านขายยาแผนโบราณ	8	11	1	0	12
สหคลินิก	3	2	0	0	2
คลินิกทันตกรรมเฉพาะทาง	0	1	0	1	1

ที่มา : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2554

▪ ศาสนา

ตารางแสดงจำนวนศาสนิกชนและศาสนสถาน

ปี พ.ศ.	จำนวนศาสนสถาน (แห่ง)				จำนวนศาสนิกชน (คน)			
	วัด	โบสถ์	มัสยิด	อื่น ๆ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น ๆ
2550	37	5	51	3	198,971	3,628	82,031	1,391
2551	39	4	50	2	230,874	4,809	87,981	1,153
2552	39	5	51	2	221,457	6,817	89,075	1,543
2553	39	5	51	2	246,739	4,537	84,210	1,450

ที่มา : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต

▪ การรวมตัวของชุมชน

ภูเก็ตมีลักษณะการตั้งถิ่นฐานส่วนใหญ่เป็นแบบกระจายตัวตามแหล่งต่างๆ ที่มีความสำคัญ ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดยแหล่งชุมชนส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ตามเส้นทางคมนาคม มีเส้นทางหลัก คือทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 จากส่วนบนของเกาะจนถึงส่วนล่างเกาะตามแนวเหนือใต้ ลักษณะชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นชุมชนเมืองและชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ คือ ชุมชนที่มีบทบาทเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของเกาะภูเก็ต ดังเช่น ชุมชนป่าตอง ชุมชนกะรน ชุมชนวิชิต ชุมชนเชิงทะเล ชุมชนกมลา ชุมชนฉลอง และชุมชนราไวย์ เป็นต้น ซึ่งชุมชนต่างๆ เหล่านี้ต่างก็มีบทบาทที่แตกต่างกัน ได้แก่

1) **ชุมชนเมืองภูเก็ต** อยู่ในเขตเทศบาลนครภูเก็ต มีเนื้อที่ประมาณ 12 ตารางกิโลเมตร มีความสำคัญเป็นศูนย์กลางหลักของการติดต่อบนเกาะภูเก็ต เพราะเป็นที่ตั้งของหน่วยงานราชการ ศาลากลางจังหวัด สถาบันการเงิน การบริการสาธารณสุขทางด้านสาธารณสุขปฐมและสาธารณสุขประการต่าง ๆ โรงแรมย่านการค้า ตลาดสด ห้างสรรพสินค้า ชุมชนเมืองภูเก็ต จึงเป็นชุมชนที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของจังหวัดภูเก็ต

2) **ชุมชนป่าตอง** เป็นพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลเมืองป่าตอง พื้นที่มีประมาณ 16 ตารางกิโลเมตร เป็นชุมชนที่เกิดขึ้นใหม่ตั้งอยู่ห่างจากชุมชนที่เป็นศูนย์กลาง คือ ชุมชนเมืองภูเก็ต ประมาณ 15 กิโลเมตร ซึ่งชุมชนป่าตองเองมีการขยายตัวเร็วมาก เนื่องจากเป็นชุมชนที่อยู่ติดกับชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกของเกาะภูเก็ตซึ่งมีชายหาดที่งดงามและเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของเกาะภูเก็ต คือ หาดป่าตอง ทำให้อาชีพของผู้คนในชุมชนนั้น เป็นอาชีพค้าขาย ร้านอาหาร โรงแรม ธุรกิจการท่องเที่ยว

3) **ชุมชนกะรน** เป็นพื้นที่ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของเทศบาลตำบลกะรน มีที่ตั้งอยู่ที่ชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต มีลักษณะภูมิประเทศที่คล้ายคลึงกันกับหาดป่าตอง โดยชุมชนกะรนอยู่ห่างจากชุมชนป่าตองประมาณ 5 กิโลเมตร โดยมีเทือกเขานาคเกิดเป็นตัวกั้นอยู่ ชุมชนกะรนมีพื้นที่ 7.28 ตารางกิโลเมตร มีความสวยงามเฉพาะตัวของหาดทราย คือ ระหว่างทะเลกับชุมชนจะมีสันทรายเป็นตัวกั้นระหว่างกลางอยู่โดยตลอด หากเปรียบเทียบกับหาดป่าตองแล้ว หาดกะรนจะมีคนชอบมากกว่าหาดป่าตอง เพราะเน้นการท่องเที่ยวแบบการอนุรักษ์ธรรมชาติ อาชีพของคนภายในชุมชน ซึ่งเดิมมีการทำนาหรือเป็นเกษตรกรต่างก็เริ่มเปลี่ยนอาชีพของตนตามสภาพแวดล้อมที่ได้เปลี่ยนไป คือ เปลี่ยนมาทำงานตามโรงแรมและทำธุรกิจค้าขายนักท่องเที่ยวเช่นเดียวกับชุมชนป่าตอง

4) **ชุมชนฉลอง** เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของเทศบาลนครภูเก็ต ห่างจากเทศบาลนครภูเก็ตประมาณ 16 กิโลเมตร ชุมชนฉลองมีบทบาทที่สำคัญทางด้านการท่องเที่ยวเช่นกัน คือ ทำหน้าที่เป็นท่าเรือที่เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลด้านตะวันออกของเกาะภูเก็ต เนื่องจากมีท่าเทียบเรือตั้งอยู่ตรงบริเวณอ่าวฉลองทำให้เกิดการค้าขายในบริเวณดังกล่าวเพราะมีเรือประมง เรือท่องเที่ยว เรือนำเที่ยว ทำให้เกิดความคับคั่งในเวลาเช้า-เย็น และคนในท้องถิ่นส่วนหนึ่งทำการเกษตร ทำสวนผักและตามริมทะเลก็มีการเพาะเลี้ยงลูกกุ้ง โดยการทำสวนผักของชาวบ้านบริเวณนั้นส่วนใหญ่จะปลูกผักบุงเพื่อส่งขายตามจุดต่างๆของเกาะภูเก็ต จึงเป็นแหล่งของการทำสวนผักบุงแหล่งใหญ่ของจังหวัดภูเก็ต

5) **ชุมชนราไวย์** เป็นชุมชนขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ส่วนล่างสุดของเกาะภูเก็ต มีบทบาทและหน้าที่เป็นส่วนการค้าขนาดเล็กเกี่ยวกับของที่ระลึกให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวยังเกาะภูเก็ตเป็นของที่ระลึกที่ทำจากเปลือกหอย และในชุมชนแห่งนี้มีสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นหน้าเป็นตาของเกาะภูเก็ต คือ แหลมพรหมเทพ ซึ่งเป็นจุดชมพระอาทิตย์ตกน้ำที่สวยงามที่สุดในประเทศไทย นอกเหนือจากความมีบทบาททางด้านการท่องเที่ยวแล้วยังมีพื้นที่ที่ใช้ในการทำการเกษตร โดยพื้นที่นิยมกันในปัจจุบันคือ หากเป็นทางด้านที่ติดชายฝั่งทะเลจะนิยมปลูกต้นมะพร้าว ส่วนบริเวณที่อยู่ใกล้กับเนินเขาจะทำการปลูกต้นยางพารา

6) **ชุมชนวิจิตรและท่าเรือน้ำลึก** เป็นชุมชนที่อยู่ใกล้กับชุมชนเมืองมากที่สุดและสามารถติดต่อกับคนภายในชุมชนเมืองภูเก็ตได้สะดวก มีทางหลวงเส้นคมนาคมหลักคือ 4023 ในพื้นที่บริเวณนี้จะมีการขยายตัวของโครงการบ้านจัดสรรจำนวนมากในส่วนบริเวณที่อยู่ล่างสุดของชุมชนจะเป็นแหล่งอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับการขนส่งทางทะเล ในบริเวณท่าเรือน้ำลึกและยังเป็นที่ตั้งของคลังน้ำมันเชื้อเพลิงของบริษัทต่างๆ คือ คลังน้ำมันของบริษัทเอสโซ่ แสตนด์การ์ดแห่งประเทศไทย จำกัด คลังน้ำมันบริษัทเชลล์แห่งประเทศไทย และคลังน้ำมันของการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย ส่วนโรงงานอุตสาหกรรมที่สำคัญในบริเวณท่าเรือน้ำลึกคือโรงกลึงแร่ดีบุกของบริษัทไทยซาร์โก้ จำกัด บทบาทที่สำคัญในอนาคตจะเป็นย่านที่อยู่อาศัยหนาแน่น เนื่องจากบทบาททางด้านท่าเรือน้ำลึกและอุตสาหกรรม

7) **ชุมชนไม้ขาวและสาคร** เป็นชุมชนที่อยู่ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต ซึ่งเป็นที่ตั้งของท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ตและอุทยานแห่งชาติสิรินธร อยู่ในพื้นที่บริเวณหาดในยาง และมีหาดไม้ขาวซึ่งอยู่ติดกับหาดในยาง การประกอบอาชีพของคนในชุมชนส่วนใหญ่จะเป็นอาชีพการทำสวนยางพาราในบริเวณที่อยู่ตามเนินเขา ส่วนบริเวณสองข้างทางของทางหลวง 402 ส่วนบนของเกาะภูเก็ตจะเป็นการปลูกต้นมะพร้าวจากสภาพเดิมของการทำสวน ปัจจุบันได้มีการก่อสร้างท่าเทียบเรือสำราญขนาดใหญ่ ทำให้ผู้คนในชุมชนได้มีแหล่งที่จะทำงานเพิ่มขึ้นจากเดิมที่มีสนามกอล์ฟ ท่าอากาศยาน โรงแรมอยู่แล้วได้มีงานทำเพิ่มขึ้น

8) **ชุมชนเทพกระษัตรี ชุมชนป่าคลอกและชุมชนศรีสุนทร** เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอถลางทั้ง 3 ชุมชน ซึ่งมีพื้นที่โดยมากเป็นการทำการเกษตรกรรม พืชที่ปลูกส่วนมากจะเป็นยางพารา รองลงมาคือสับปะรด และมีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำบริเวณชายฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ต เป็นพื้นที่ตั้งของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว บทบาทและความสำคัญของชุมชนเทพกระษัตรี ชุมชนป่าคลอก ชุมชนศรีสุนทร เป็นเมืองโบราณ มีสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ของเกาะภูเก็ตอยู่มากมาย เช่น บ้านพระยาวิจิตร วัดพระนางสร้างอนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีท้าวศรีสุนทร ทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเกาะภูเก็ต

9) **ชุมชนเชิงทะเลและชุมชนกมลา** เป็นชุมชนที่ตั้งอยู่ทางด้านชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต เป็นที่ตั้งของโรงแรมระดับห้าดาว ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณอ่าวเลพัง บทบาทของชุมชนแห่งนี้ส่วนใหญ่เป็นการบริการคนภายในชุมชนเอง เนื่องจากบริเวณที่ตั้งชุมชนเดิมได้แยกตัวออกมาจากบริเวณที่ตั้งของโรงแรมอย่างชัดเจนมาก สำหรับสถานที่ท่องเที่ยวของชุมชนเชิงทะเลและชุมชนกมลา คือ หาดสุรินทร์ หาดกมลา และภูเก็ตแฟนตาซี

10) **ชุมชนกะทู้ ชุมชนเกาะแก้วและชุมชนรัชฎา** เป็นชุมชนที่อยู่ไปทางทิศเหนือของชุมชนเมืองโดยเฉพาะชุมชนเกาะแก้ว ซึ่งมีชุมชนกะทู้เป็นชุมชนที่ใหญ่ที่สุดมีหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการพื้นที่รอบนอก รองลงมาก็เป็นชุมชนรัชฎามีบทบาททางด้านอาหารทะเลแห่งสำหรับนักท่องเที่ยวเพราะเป็นสินค้าพื้นเมืองโดยเฉพาะบริเวณบ้านสะปำ นอกจากจะเป็นแหล่งขายสินค้าพื้นเมืองที่เป็นอาหารทะเลแล้ว ยังเป็นศูนย์กลางของการประมงของคนภายในชุมชนอีกด้วยในขณะที่ชุมชนเกาะแก้วทำหน้าที่เกษตรกรรมและประมง

11) **ชุมชนชาวเล (ชาวไทยใหม่)**

ชาวเลเป็นชนเผ่าดั้งเดิมแถบอันดามัน อาศัยอยู่ตามบริเวณชายฝั่งทะเลและตามหมู่เกาะต่างๆ ชาวเลหรือชาวไทยใหม่ ที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในจังหวัดภูเก็ต เป็นชาวเลกลุ่มมอเก็นสิงห์ทะเล และกลุ่มอูรักลาไวย ตั้งถิ่นฐานอยู่ ดังนี้

- หมู่ 4 บ้านแหลมตึกแก ตำบลรัชฎา เกาะสิเหร่ เป็นกลุ่มอูรักลาไวย เป็นชุมชนชาวเลใหญ่ที่สุด

- หมู่ 3 บ้านสะป่า ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นกลุ่มอนุรักษ์ลาไวย์
- หมู่ 2 บ้านราไวย์ ตำบลราไวย์ อำเภอเมืองภูเก็ต เป็นกลุ่มสิ่งททะเลปนอยู่กับกลุ่มอนุรักษ์ลาไวย์
- หมู่ 5 บ้านแหลมหลา ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง เป็นกลุ่มสิ่งททะเลปนอยู่กับกลุ่มอนุรักษ์ลาไวย์

1.8 แรงงาน

จังหวัดภูเก็ตมีความต้องการแรงงานต่างด้าวโดยเฉพาะในสถานประกอบการ จำนวน 7,209 ราย ต้องการแรงงานต่างด้าว จำนวน 119,258 คน และแรงงานต่างด้าวเข้ามาประกอบอาชีพใช้แรงงานเป็นจำนวนมาก ส่วนใหญ่ร้อยละ 99 เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า รองลงมาร้อยละ 1 เป็นแรงงานสัญชาติลาวและกัมพูชา ซึ่งที่ผ่านมามีแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชาขึ้นและขอรับใบอนุญาตทำงานงาน ดังนี้

ตารางแสดงข้อมูลแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ในช่วงปี พ.ศ.2553

หน่วย : คน

ประเภท	พม่า	ลาว	กัมพูชา	รวมจำนวน (คน)
ขึ้นทะเบียนขอรับใบอนุญาตทำงาน	63,549	587	47	64,183
ขอรับการพิสูจน์สัญชาติ	27,181	105	14	27,300
ผ่านการพิสูจน์สัญชาติแล้ว	710	57	14	781
ผ่านการพิสูจน์สัญชาติและขอใบอนุญาตทำงานแล้ว	43	57	14	114
ขออนุญาตทำงานตามมติ ครม.26 พ.ศ.52 /58 ก.ค. 52/3 พ.ย.52	39,248	59	45	39,852
ยื่นขออนุญาตทำงานตามมติ ครม. 19 ม.ค.53	3,863	39	4	3,906
รวม	134,594	904	138	136,136

ที่มา : สำนักงานจัดหางานจังหวัดภูเก็ต ณ วันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2553

▪ สวัสดิการสังคม

จากการที่ได้มีพระราชบัญญัติประกันสังคมมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ 2 กันยายน 2533 จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนสถานประกอบการและลูกจ้างที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก โดยในปี 2534 มีจำนวน 361 แห่ง และในปี 2553 มีจำนวนเพิ่มถึง 8,474 แห่ง จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมในปี 2534 จำนวน 27,000 คน ในปี 2553 มีผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคมจำนวน 129,240 คน

ตารางแสดงจำนวนผู้ใช้สิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคมในปี พ.ศ.2552
ของจังหวัดภูเก็ต

ประเภทประโยชน์ทดแทน	ผู้รับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
เจ็บป่วย	31,334	149,901,669
คลอดบุตร	4,057	84,207,585
ทุพพลภาพ	39	1,562,193
ตาย	181	9,709,611
สงเคราะห์บุตร	15,754	71,441,100
บำเหน็จชราภาพ	830	23,609,805
ว่างงาน	1,391	60,315,273
รวม	53,586	400,747,236

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

ตารางแสดงการจ่ายเงินทดแทนกองทุนเงินทดแทนในปี พ.ศ.2552 ของจังหวัดภูเก็ต

ประเภทเงินทดแทน	ผู้รับบริการ (ราย)	จำนวนเงิน (บาท)
ค่าทำศพ	7	142,100
ค่ารักษาพยาบาล	199	6,243,158
ค่าทดแทน	2,119	10,281,306
ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพการทำงาน	1	20,000
รวม	2,326	16,686,564

ที่มา : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดภูเก็ต

1.9 การคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐาน

▪ การคมนาคม

จังหวัดภูเก็ตมีเส้นทางคมนาคม 3 ทาง ได้แก่ ทางบก ทางน้ำและทางอากาศ การคมนาคมทางบก มีทางหลวงหมายเลข 402 เป็นเส้นทางหลัก และมีทางหลวงจังหวัดรอบเกาะ รวมทั้งเส้นทางอื่น ๆ ที่แยกออกจากทางหลวงหมายเลข 402 ไปยังชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ

สำหรับทางน้ำจังหวัดภูเก็ต มีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต อยู่บริเวณอ่าวมะขาม ใช้เป็นท่าเรือเพื่อการขนส่งสินค้าและเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวและเรือขนาดเล็กอีก 14 แห่ง

ส่วนทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

▪ การเดินทางทางน้ำ

ตารางแสดงการขึ้นทะเบียนท่าเทียบเรือ ปี พ.ศ.2552

ลำดับ	ประเภทท่าเทียบเรือที่ขึ้นทะเบียน	ปี พ.ศ. 2552
		จำนวนท่าเทียบเรือ (แห่ง)
1	ท่าเทียบเรือระหว่างประเทศ	3
2	ท่าเทียบเรือประมงรัฐ/เอกชน	14
3	ท่าเทียบเรือพาณิชย์และขนส่ง	16
รวม		33

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 5 สาขาภูเก็ต

▪ มาริน่า (Marina)

จังหวัดภูเก็ตมีท่าเทียบเรือมาริน่าเอกชน จำนวน 4 แห่ง ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะ ซึ่งเป็นทำเลที่สามารถเดินทางไปท่องเที่ยวเกาะต่างๆ ในอ่าวพังงา และเกาะต่างๆในจังหวัดกระบี่ได้สะดวกในมาริน่าส่วนใหญ่มีบริการต่างๆ ครบครัน เช่น ท่าจอดเรือยอร์ช บริการซ่อมเรือยอร์ช บริการให้เช่าเรือยอร์ช ร้านอาหารร้านค้า ตลอดจนที่พักอาศัยที่รองรับลูกค้าที่มีรายได้สูง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวต่างประเทศ

การพัฒนาธุรกิจมาริน่าในจังหวัดภูเก็ตปัจจุบันมีแนวโน้มอัตราการขยายตัวที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากมีค่าเช่า ค่าบริการ และค่าซ่อมบำรุงต่ำกว่าประเทศอื่นๆ แรงงานไทยมีฝีมือประณีต มีสิ่งอำนวยความสะดวกครบถ้วน การบริการครบวงจร สามารถเดินทางท่องเที่ยวไปยังสถานที่ท่องเที่ยวเชื่อมโยงต่างๆ ได้สะดวกและมีแนวโน้มการเดินทางทางเรือเพิ่มขึ้นในระดับโลก และปัจจุบันมีโครงการก่อสร้างมาริน่าส่วนตัวของเอกชนอีก 1 แห่ง บริเวณเกาะแรด

ตารางแสดงสถานที่ตั้งมารีนาในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

มารีนา	ตำบล	อำเภอ	สิ่งอำนวยความสะดวก
The Boat Lagoon Marina	เกาะแก้ว	เมืองภูเก็ต	- ที่จอดเรือยอร์ช/เรือท่องเที่ยวได้ 350 ลำ (รองรับเรือขนาดใหญ่ที่สุดได้ประมาณ 120 ฟุต) - ที่จอดเรือบนบก 250 ลำ - อยู่ช่อมเรือ - ที่พัก/ร้านอาหาร /ร้านค้า - บริการให้เช่าเรือพร้อมลูกเรือ - โรงเรียนสอนแล่นเรื่อนานาชาติ
Royal Phuket Marina Resort and Spa (ซึ่งเป็นท่าจอดเรือยอร์ชที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน)	เกาะแก้ว	เมืองภูเก็ต	- ท่าจอดเรือยอร์ชในน้ำ 418 ท่า - ที่จอดเรือยอร์ชบนบก 120 ท่า - อยู่ช่อมเรือยอร์ช - ที่พักรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง - ร้านค้า/ร้านอาหาร - บริการให้เช่าเรือพร้อมลูกเรือ
The Yacht Haven Marina	ไม้ขาว	กลาง	- ที่จอดเรือได้ 150 ลำ - ร้านอาหาร/ร้านค้า
Ao Po Grand Marina	ป่าคลอก (อ่าวปอ)	กลาง	- ที่จอดเรือยอร์ชในน้ำ 200 ท่า - ที่พักรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง - ร้านค้า/ร้านอาหาร /คลับเฮาส์

ที่มา : สำนักงานเจ้าท่าภูมิภาคที่ 5 สาขาภูเก็ต

▪ ระบบการขนส่งทางอากาศ

จังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติ ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสารเชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศโดยตรง โดยในปี พ.ศ.2553 มีจำนวนเที่ยวบินทั้งภายในและต่างประเทศ จำนวน 21,818 เที่ยวบิน มีจำนวนผู้โดยสารเข้า-ออก จำนวน 3,092,148 คน

ตารางแสดงสถิติเที่ยวบินและจำนวนผู้โดยสาร ณ ท่าอากาศยานภูเก็ต ในปี พ.ศ.2550-2553

ปี พ.ศ.	จำนวนเที่ยวบิน		จำนวนผู้โดยสาร						
	จำนวน	เพิ่ม/ลด (%)	เข้า	ออก	รวม	เพิ่ม/ลด (%)	ผ่าน	รวมทั้งสิ้น	เพิ่ม/ลด (%)
2550	16,239	28.00	1,034,253	1,004,712	2,038,965	34.15	16,017	2,054,982	33.14
2551	17,317	6.64	1,224,723	1,176,120	2,400,846	17.75	10,782	2,411,625	17.36
2552	16,511	1.67	1,123,776	1,090,018	2,213,794	8.57	13,880	2,227,674	8.40
2553	21,818	25.99	1,552,534	1,512,503	3,065,037	27.66	27,111	3,092,148	28.22

ที่มา : การท่าอากาศยานภูเก็ต

▪ การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีดังนี้

1) เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมชนเมืองร้าง 9 แห่ง ทั้งของเอกชนและของเทศบาลเอง จำนวน 9 แห่ง ดังนี้

- ชุมชน้ำหน้าโรงพยาบาลวชิระภูเก็ต ความจุ 127,000 ลบ.ม. ของ บริษัท โฮ้ยเชียง
- ชุมชน้ำซอยพะเนียง ความจุ 72,000 ลบ.ม. ของบริษัทโฮ้ยเชียง
- ชุมชน้ำเทศบาล ความจุ 334,000 ลบ.ม. ของเทศบาลนครภูเก็ต
- ชุมชน้ำแฝด ความจุ 732,900 ลบ.ม. ของบริษัทเซ็งหงวน จำกัด
- ชุมชน้ำริมถนนวิจิตรสงคราม ความจุ 222,000 ลบ.ม. ของคุณบรรลือ ตันติวิท
- ชุมชน้ำบริษัททอณูภาษา อ.กะทู้ ความจุ 2,000,000 ลบ.ม. ของบริษัททอณูภาษา
- ชุมชน้ำคุณคณิต ความจุ 73,000 ลบ.ม. ของคุณคณิต ยงสกุล
- ชุมชน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติ ความจุ 100,000 ลบ.ม. ของเทศบาลนครภูเก็ต
- ชุมชน้ำบริษัททอณูภาษา เจ้าฟ้า ความจุ 1,000,000 ลบ.ม. ของบริษัททอณูภาษา

รวมปริมาณน้ำดิบทั้งสิ้น 4,660,900 ลูกบาศก์เมตร

กองประปา เทศบาลนครภูเก็ต มีแหล่งการผลิตน้ำประปา จำนวน 3 แห่ง คือ

- ระบบการผลิตชุมชน้ำเทศบาล กำลังการผลิต 1,680 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- ระบบการผลิตชุมชน้ำสวนเฉลิมพระเกียรติ ร.9 กำลังการผลิต 3,600 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน
- ระบบการผลิต ถนนดำรง กำลังการผลิต 20,880 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

รวมอัตรากำลังการผลิตทั้งสิ้น 26,160 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

2) การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือโรงกรองน้ำกะหลิม มีกำลังผลิต 30 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง และโรงกรองน้ำบางวาดมีกำลังการผลิต 1,000 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง ให้บริการในเขตอำเภอกะทู้และพื้นที่ใกล้เคียง

3) การประปาท้องถิ่น จำนวน 5 แห่ง ให้บริการชุมชนและพื้นที่ใกล้เคียง คือ

- การประปาเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี ใช้แหล่งน้ำดิบจากขุมเหมืองบางมะรวน มีกำลังการผลิต 20 ลูกบาศก์ต่อชั่วโมง

- การประปาเทศบาลตำบลเชิงทะเล ใช้แหล่งน้ำดิบจากน้ำตกและเหมืองร้าง มีกำลังการผลิต 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

- การประปาบ้านสะป่า ใช้แหล่งน้ำดิบจากเหมืองร้างมีกำลังการผลิต 20 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง

- การประปาเทศบาลเมืองป่าตอง มีกำลังการผลิต 36,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

- การประปา องค์การบริหารส่วนตำบลเทพกระษัตรี องค์การบริหารส่วนตำบลศรีสุนทร องค์การบริหารส่วนตำบลป่าตอก และองค์การบริหารส่วนตำบลเกาะแก้ว โดยแต่ละแห่งมีกำลังการผลิต 480 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

4) การประปาเอกชน กลุ่มธุรกิจโรงแรมและสนามกอล์ฟขนาดใหญ่ ได้จัดสร้างโรงงานผลิตน้ำแบบเคลื่อนย้ายได้ มีขนาดกำลังผลิต 6,000 ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

▪ การไฟฟ้า

การไฟฟ้า	จำนวนตำบล		จำนวนหมู่บ้าน		จำนวนหลังคาเรือน	
	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าแล้ว	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าแล้ว	ทั้งหมด	มีไฟฟ้าแล้ว
กฟจ.ภูเก็ต	8	8	49	49	88,825	88,825
กฟฟ.ป่าตอง	2	2	2	2	16,392	16,392
กฟอ.เกาะยาว	2	2	18	18	3,950	3,950
	12	12	69	69	109,167	109,167

ที่มา : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต ณ เดือนมิถุนายน 2552

▪ การบริการโทรศัพท์

มีศูนย์ให้บริการกระจายอยู่ในพื้นที่ทั้ง 3 อำเภอ มีเลขหมายโทรศัพท์ จำนวน 74,282 เลขหมาย มีเลขหมายที่เปิดบริการใช้แล้ว จำนวน 53,988 เลขหมาย และคงเหลือเลขหมายว่าง จำนวน 20,296 เลขหมาย โดยมีชุมสายทั้งหมด 75 ชุมสาย

1.10 โครงสร้างทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

▪ ทรัพยากรป่าไม้

1. ป่าสงวนแห่งชาติที่เป็นป่าบก 9 ป่า ได้แก่

1) **ป่าเขารวก-เขาเมือง** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลสาकु ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง มีเนื้อที่ 7,175 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 3 (พ.ศ.2507) อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ มีปัญหาการถือครองพื้นที่บริเวณเขาหินกรวย หมู่ 6 ตำบลเชิงทะเล อำเภอถลาง

2) **ป่าควนเขาพระแทว** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลศรีสุนทร ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง เนื้อที่ 13,925 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 201 (พ.ศ.2507) ราษฎรได้เรียกร้องขอให้จังหวัดออกเอกสารสิทธิ์ในบริเวณที่ได้ถือครอง ซึ่งอยู่ล้อมรอบป่าเขาพระแทวเขตห้ามล่าสัตว์ป่าได้ทำการล้อมลวดหนามตามแนวเขต

3) **ป่าบางขนุน** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลสาकु ตำบลเทพกระษัตรี อำเภอถลาง เนื้อที่ 5,000 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 217 (พ.ศ.2507)

4) **ป่าเกาะโหลน** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง เนื้อที่ 1,537 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 357 (พ.ศ.2511)

5) **ป่าเทือกเขามลลา** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าตอง ตำบลกะทู้ ตำบลมลลา อำเภอกะทู้ ตำบลเชิงทะเล ตำบลศรีสุนทร อำเภอถลาง ตำบลเกาะแก้ว ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง เนื้อที่ 29,600 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 401 (พ.ศ.2512) มีการบุกรุกแผ้วถางเพื่อปลูกยางพาราบางส่วน สำนักงานปฏิรูปที่ดินดำเนินการออก ส.ป.ก. จำนวนเนื้อที่ 21,480 ไร่

6) **ป่าเทือกเขานาคเกิด** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าตอง ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ ตำบลวิชิต ตำบลฉลอง ตำบลกะรน ตำบลราไวย์ อำเภอเมือง เนื้อที่ 24,750 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 621 (พ.ศ.2516) สำนักงานปฏิรูปที่ดินดำเนินการออก ส.ป.ก. จำนวนเนื้อที่ 19,005.50 ไร่

7) **ป่าเขาโต๊ะแซะ** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง เนื้อที่ 550 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 608 (พ.ศ.2516)

8) **ป่าเขาสามเหลี่ยม** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลรัชฎา อำเภอเมือง เนื้อที่ 1,254 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 849 (พ.ศ.2522) สภาพปัจจุบันราษฎรได้เข้าไปบุกรุกปลูกสวนยางพาราเต็มพื้นที่หมดแล้ว มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินดำเนินการออก ส.ป.ก. จำนวนเนื้อที่ 715 ไร่

9) **ป่าเขาไม้พอก-ป่าไม้แก้ว** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลไม้ขาว อำเภอถลาง เนื้อที่ 4,444 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 1097 (พ.ศ.2528) สภาพปัจจุบันเป็นสวนยางพาราเต็มพื้นที่กรมการทหารสื่อสารขอใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อก่อสร้างสถานีโทรคมนาคม ภาคใต้เนื้อที่ 2-3-50 ไร่

2. ป่าสงวนแห่งชาติป่าชายเลนมีทั้งหมด 7 ป่า ได้แก่

1) **ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลรัชฎา อำเภอมือง เนื้อที่ 3,937.50 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 16 (พ.ศ.2501) มีการบุกรุกก่อสร้างที่อยู่อาศัยบริเวณชอชโยนทรายทอง เนื้อที่ประมาณ 100 ไร่

2) **ป่าเลนคลองเกาะผี** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลวิชัย อำเภอมือง เนื้อที่ 2,687.50 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 140 (พ.ศ.2505) สภาพปัจจุบันได้มีส่วนราชการได้ขอใช้ประโยชน์เป็นที่ตั้งสำนักงาน

3) **ป่าเลนคลองพารา** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าคอก อำเภอมือง เนื้อที่ 2,343.75 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 184 (พ.ศ.2505) เป็นป่าที่ในอดีตเคยได้ให้สัมปทานทำกิจการเผาถ่าน

4) **ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลเทพกระษัตรี ตำบลไม้ขาว อำเภอมือง เนื้อที่ 1,750 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 185 (พ.ศ.2506) ในอดีตเคยได้รับสัมปทานกิจการเตาเผาถ่านและมีการบุกรุกทำนาบางส่วน

5) **ป่าเลนคลองท่าเรือ** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าคอก ตำบลศรีสุนทร อำเภอมือง ตำบลเกาะแก้ว อำเภอมือง เนื้อที่ 3,181 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ.2507) มีการบุกรุกทำนาบางส่วน

6) **ป่าเลนคลองอู่ตะเภา** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลไม้ขาว อำเภอมือง เนื้อที่ 1,556.25 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 206 (พ.ศ.2507) เป็นพื้นที่ที่อยู่ระหว่างการผนวกเข้าเป็นอุทยานแห่งชาติสิรินาถ มีการบุกรุกทำนาบางส่วน

7) **ป่าเลนคลองบางโรง** ตั้งอยู่ที่ท้องที่ตำบลป่าคอก อำเภอมือง เนื้อที่ 3,887 ไร่ ประกาศโดยกฎกระทรวงฉบับที่ 328 (พ.ศ.2511) มีการบุกรุกของนายทุน

ตารางแสดงขนาดพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดภูเก็ต ปี พ.ศ.2550-2552

ประเภท	พื้นที่ป่า (ไร่)		
	พ.ศ.2550	พ.ศ.2551	พ.ศ.2552
ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี	27,904.50	27,904.50	27,904.50
ป่าสงวนแห่งชาติ	107,578.00	107,578.00	107,578.00
พื้นที่การปลูกป่าชุมชนและป่าเศรษฐกิจ	704.50	704.50	704.50
อุทยานแห่งชาติ	56,250.00	56,250.00	56,250.00
รวมพื้นที่ป่าทั้งหมด	192,437.00	192,437.00	192,437.00

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

ตารางแสดงสัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

ประเภท	สัดส่วนพื้นที่ป่าต่อพื้นที่จังหวัด (%)		
	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
พื้นที่ป่าไม้	18.16	18.16	18.16
พื้นที่ป่าอนุรักษ์	13.96	13.96	13.96
พื้นที่ป่าชายเลน	4.20	4.20	4.20
พื้นที่ป่าชุมชน	0.12	0.12	0.12
พื้นที่ป่าเศรษฐกิจ	0.09	0.09	0.09

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเศรษฐกิจ (โซน E) ที่มอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดิน มีจำนวน 3 ป่า ดังนี้

- 1) ป่าเทือกเขากมลา เนื้อที่ 21,480.00 ไร่
 - 2) ป่าเทือกเขานาคเกิด เนื้อที่ 19,005.50 ไร่
 - 3) ป่าเขาสามเหลี่ยม เนื้อที่ 715.00 ไร่
- รวม 41,200.50 ไร่**

มีอุทยานแห่งชาติ 1 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ

มีเขตห้ามล่าสัตว์ป่า 1 แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่าเขาพระแทว

▪ แนวปะการัง

กลุ่มเกาะภูเก็ต มีสภาพพื้นที่ชายฝั่งที่หลากหลายรูปแบบ เนื่องจากได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไป ทั้งนี้ คลื่นลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และปริมาณตะกอนบนพื้นทะเลรวมถึงในมวลน้ำทะเลที่เป็นปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญที่ควบคุมพัฒนาการของแนวปะการังทำให้ปะการังแต่ละพื้นที่มีลักษณะโดดเด่นแตกต่างกัน ในที่นี้จึงจำแนกลักษณะแนวปะการังออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1) แนวปะการังฝั่งตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ตและเกาะต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้เคียง

เป็นบริเวณที่อยู่ในกำบังจากคลื่นลมมรสุมเฉียงใต้มีตะกอนสะสมมาก พบป่าชายเลนและแหล่งหญ้าทะเลหลายจุดบริเวณที่ปะการังน้ำตื้นก่อตัวได้ ได้แก่ บริเวณเขาสามแหม่ม แหลมยาง อ่าวหมาน อ่าวมะขาม แหลมพันวา อ่าวฉลอง และหาดราไวย์ เกาะที่อยู่ใกล้เคียง ได้แก่ เกาะสิเหร่ เกาะนาคาใหญ่ เกาะนาคาน้อย เกาะนาคาน้อย เกาะมาลี เกาะรัง เกาะลวะ เกาะเฮ (ที่อยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงเหนือของเกาะภูเก็ต) เกาะตะเกาใหญ่ เกาะตะเกาน้อยและเกาะโหล่น พื้นทะเลบริเวณนี้มีปริมาณตะกอนสะสมอยู่มาก ทำให้ทะเลค่อนข้างขุ่น เมื่อน้ำลงเต็มที่จะปรากฏให้เห็นส่วนของโซนพื้นที่ราบโผล่พื้นน้ำเป็นแนวกว้าง ส่วนของโซนไหลและโซนลาดชันค่อนข้างแคบ มักกว้างไม่เกิน 5 เมตร และสิ้นสุดที่ความลึกไม่เกิน 3 เมตร หรือ 5 เมตร

2) แนวปะการังทางฝั่งตะวันตกตอนล่างของเกาะภูเก็ต และเกาะที่อยู่ใกล้เคียงทางตอนใต้ ได้แก่ อ่าวในหาน อ่าวกะตะ อ่าวกะรน เกาะแก้ว เกาะบอน เกาะเฮ เกาะแฉวง และเกาะไม้พ่อน บริเวณเหล่านี้มีชายฝั่งเป็นโขดหิน และมีหาดทรายแทรกอยู่เป็นระยะๆ แนวปะการังได้รับอิทธิพลจากคลื่นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้มากกว่าในกลุ่มแรก พื้นที่ในส่วนของเกาะภูเก็ตที่อยู่ในที่บังคลื่นลมมีอยู่จำกัด แนวปะการังจึงสามารถพัฒนาเป็นแนวปะการังขนาดใหญ่เหมือนอย่างในบริเวณอ่าวทางฝั่งตะวันตกตอนบน โดยทั่วไปพื้นที่ทะเลเป็นทรายหยาบแต่ในบางจุด เช่น ทางตอนเหนือของเกาะเฮ เกาะบอน และเกาะแฉวง เป็นพื้นที่ได้รับตะกอนที่มาจากกระแสน้ำที่ไหลมาจากฝั่งตะวันออกของเกาะภูเก็ตแนวปะการังในเขตนี้ก่อตัวในระดับความลึกไม่เกิน 10 เมตร บริเวณโซนพื้นราบมักไม่โผล่พื้นน้ำ

3) แนวปะการังทางฝั่งตะวันตกตอนบนของเกาะภูเก็ต ได้แก่ อ่าวป่าตอง อ่าวกมลา อ่าวบางเทา และหาดในยาง โดยทั่วไปบริเวณอ่าวเหล่านี้ เป็นที่กำบังคลื่นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ได้ดีกว่า บริเวณหาดต่าง ๆ ที่ถัดลงมาทางตอนล่าง แนวปะการังสามารถก่อตัวเป็นพื้นที่กว้างกว่า 10 เมตร เล็กน้อย พื้นที่ในเขตพื้นที่เป็นทรายขนาดปานกลางจนถึงหยาบ

4) แนวปะการังใกล้เขตทะเลลึกเกาะราชา เป็นกลุ่มที่จัดแยกออกมาเนื่องจากเกาะอยู่ห่างออกมาจากแผ่นดินใหญ่ และอยู่ใกล้เขตสันของไหล่ทวีป โดยทั่วไปแนวปะการังในบริเวณเกาะนี้จะก่อตัวได้ดีลึกกว่ากลุ่มทั้งสามดังที่กล่าวข้างต้น

5) กลุ่มปะการังที่ขึ้นอยู่ตามบริเวณที่รับแรงปะทะจากคลื่นลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ ลักษณะเช่นนี้ มักพบปะปนอยู่ตามชายฝั่งที่เป็นแนวโขดหินทางฝั่งตะวันตกของเกาะต่างๆ ดังกล่าวข้างต้น ปะการังไม่สามารถก่อตัวเป็นแนวปะการังในพื้นที่เช่นนี้ได้ แต่จะมีลักษณะเป็นกลุ่มประชาคมปะการัง (Coral community) ที่ขึ้นอยู่บนหิน

ตารางแสดงพื้นที่แนวปะการังและสภาพความสมบูรณ์ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต

พื้นที่ทำการสำรวจ	พื้นที่แนวปะการัง (ไร่)	สถานภาพของแนวปะการัง	แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับข้อมูลที่สำรวจในปี พ.ศ.2538-2541
จังหวัดภูเก็ต	3,752		
1.เกาะราชาใหญ่	275		
- ด้านตะวันตกเฉียงเหนือ		ดีปานกลาง	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง
- ด้านตะวันออก		ดีปานกลาง	สภาพคงที่
2.เกาะราชาน้อย			
- ด้านตะวันตก		ดี	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง
- ด้านตะวันออก	81	ดีมาก	สภาพคงที่
3.ชายฝั่งตะวันตก	3,396	เสียหาย - ดี	มีการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่อง

ที่มา : รายงานผลการดำเนินงานประจำปี สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่งทะเลและป่าชายเลน กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ในภาพรวมแนวปะการังของจังหวัดภูเก็ตในพื้นที่ที่เปิดออกสู่ทะเลลึกส่วนใหญ่มีแนวโน้มสมบูรณ์ปานกลางและสภาพสมบูรณ์ดีถึงดีมากที่ชายฝั่งทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะแอม และเกาะราชา บริเวณอ่าวทิศเหนือ และชายฝั่งตะวันตกของเกาะ โดยเฉพาะชายฝั่งตามปีกอ่าวต่าง ๆ และตามชายฝั่งด้านใต้ของเกาะบริวารต่างๆ บริเวณที่มีมากที่สุด ได้แก่ บริเวณชายฝั่งตำบลราไวย์ ชายฝั่งตำบลวิชิต และเกาะต่างๆ ได้แก่ เกาะบอน เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะตะเภาใหญ่ และเกาะตะเภาน้อย ปะการังที่พบส่วนใหญ่ คือ ปะการังโขด ปะการังเขากวาง ปะการังเขากวางทรงพุ่ม ปะการังเขากวางทรงพุ่มพาน ปะการังวงแหวน ปะการังช่องเล็กแบบแผ่นปนเคลือบ และปะการังช่องเล็กแบบแผ่น

ในปี พ.ศ.2550 มีการสำรวจและประเมินการครอบคลุมพื้นที่ของปะการังที่เกาะแอม เกาะเฮ และเกาะโหลน โดยวิธีการ Photo line transect พบว่า สถานภาพปะการังเกาะแอมในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีมาก มีปะการังเป็นปกคลุมประมาณร้อยละ 60 ปะการังตายร้อยละ 17 ปะการังเด่นอยู่ในหมู่ของปะการังเขากวางสถานภาพของปะการังที่เกาะเฮในภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลาง มีปะการังเป็นปกคลุมประมาณ ร้อยละ 38.70 ปะการังตายร้อยละ 37.82 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มของปะการังโขด สถานภาพปะการังเกาะโหลนฝั่งตะวันออก โดยภาพรวมทั้งเกาะอยู่ในสภาพดีปานกลางมีปะการังเป็นปกคลุมประมาณร้อยละ 49 ปะการังตายร้อยละ 47 ปะการังเด่นอยู่ในกลุ่มปะการังโขด

▪ หล้าทะเล

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งหล้าทะเลประมาณ 4,500 ไร่ พบหล้าทะเล 11 ชนิด ได้แก่ หล้าคาทะเล หล้าชะเงาเต่า หล้าเงาแคระ หล้าเงาใส หล้าเงาใบเล็ก หล้าเงาและหล้าอำพัน หล้ากฤษช้ายเข็ม หล้ากฤษช้ายทะเล หล้าชะเงาใบฟันเลื่อย หล้าชะเงาใบมนและหล้าต้นหอมทะเล แหล่งหล้าทะเลพบที่ทำฉัตรชัย บ้านคลองหยิด บ้านคอเอน บ้านบางดุก-แหลมทราย เกาะนาคาใหญ่ บ้านป่าคลอก-บางโรง อ่าวภูเก็ต เกาะตะเภาใหญ่ อ่าวตังเซ็น อ่าวฉลอง หาดในยาง และเกาะโหลน-อ่าวย่น โดยมีพื้นที่แหล่งหล้าทะเลกว้างที่สุด อยู่บริเวณบ้านป่าคลอก (ตั้งแต่ปากคลองบางโรงลงมาถึงแหลมยามู) ซึ่งพบกระจายตั้งแต่ระยะ 200-1,300 เมตร จากชายฝั่งทะเล หล้าทะเลพบ 9 ชนิด การศึกษาและประเมินสถานภาพหล้าทะเล ในปี พ.ศ. 2550 ด้วยวิธีการศึกษาแบบ Line transect และ Sport check พบว่า พื้นที่แหล่งหล้าทะเลที่อ่าวป่าคลอก มีขนาดพื้นที่ 1,925 ไร่ ซึ่งมีความสมบูรณ์ดี บริเวณอ่าวป่าคลอกนี้ เคยพบร่องรอยการกินหล้าทะเลของพะยูนด้วย แหล่งหล้าทะเลขนาดใหญ่อีกแห่งของจังหวัดภูเก็ตอยู่ที่เกาะโหลน-อ่าวย่น มีพื้นที่ประมาณ 1,500 ไร่

สภาพทั่วไปของแหล่งหล้าทะเลในจังหวัดภูเก็ต มีความสมบูรณ์และบางแหล่งมีสภาพตามธรรมชาติ อย่างไรก็ตามแหล่งหล้าทะเลที่มีสภาพเสื่อมโทรมพบที่อ่าวภูเก็ตและอ่าวฉลอง

▪ ทรัพยากรน้ำ

แหล่งน้ำในจังหวัดภูเก็ต ประกอบด้วย แหล่งน้ำใหญ่ ๆ 2 ประเภท คือ แหล่งน้ำผิวดินกับแหล่งน้ำใต้ดิน ดังนี้

1. แหล่งน้ำผิวดิน

จังหวัดภูเก็ตอยู่ในพื้นที่ลุ่มน้ำภาคใต้ฝั่งตะวันตก ประกอบด้วยลุ่มน้ำเล็กๆ 24 ลุ่มน้ำกระจายอยู่ทั่วไปจังหวัดภูเก็ต มีพื้นที่รับน้ำฝน 1,244 ตารางกิโลเมตร และมีปริมาณน้ำต่อหน่วยพื้นที่เท่ากับ 17.92 ลิตรต่อวินาทีต่อตารางกิโลเมตร แหล่งน้ำผิวดินจะประกอบด้วยแหล่งน้ำผิวดินตามธรรมชาติ คือ ลำน้ำสายสั้นๆ จำนวน 188 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกและ 63 สาย ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศใต้ และทิศตะวันตก ประกอบด้วยคลองสายสำคัญ 9 สาย คือ

- 1) คลองบางใหญ่ ไหลลงสู่ทะเลด้านตะวันออกที่อ่างกุ่มมีความยาวประมาณ 8,000 เมตร
- 2) คลองบางลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวป่าตอง
- 3) คลองบางโรง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวบางโรงมีความยาวประมาณ 4,800 เมตร
- 4) คลองท่าเรือ ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่อ่าวท่าเรือ
- 5) คลองท่ามะพร้าว ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือที่อ่าวมะพร้าวมีความยาวประมาณ 7,200 เมตร
- 6) คลองบ้านหยัด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกที่คลองท่าขุนช่องแคบปากพระมีความยาวประมาณ 7,750 เมตร
- 7) คลองพม่าหลง ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวทุ่งหนุง
- 8) คลองกมลา ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันตกที่อ่าวกมลา มีความยาวประมาณ 3,750 เมตร
- 9) คลองโคกโตนด ไหลลงสู่ทะเลด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ที่อ่าวฉลอง ส่วนแหล่งน้ำผิวดินจากพื้นที่พรุซึ่งส่วนใหญ่จะกระจายตัวอยู่ในเขตอำเภอกลาง ได้แก่ พรุเจ๊ะสัน พรุจิก พรุแหลมหยุด พรุยาว พรุจูด พรุไม้ขาว และพรุทุ่งเตียน เป็นต้น มีพื้นที่โดยรวมประมาณ 570 ไร่ นอกจากนี้ในพื้นที่ภูเก็ดยังมีแหล่งน้ำผิวดินจากเหมืองร้าง ประกอบด้วย
 - ในเขตอำเภอเมืองภูเก็ต จำนวน 49 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 667 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 12,022,500 ลูกบาศก์เมตร
 - ในเขตอำเภอกลาง จำนวน 30 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 850 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 25,989,450 ลูกบาศก์เมตร
 - ในเขตอำเภอกะทู้ จำนวน 34 แห่ง คิดเป็นพื้นที่ประมาณ 635 ไร่ มีปริมาณน้ำเก็บกักประมาณ 11,181,250 ลูกบาศก์เมตร

▪ ศักยภาพแหล่งน้ำบาดาลของจังหวัดภูเก็ต

จากการประมวลผลข้อมูลทั้งหมดพบว่า แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพสูงสุดในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต คือ แหล่งน้ำบาดาลในหินตะกอนกึ่งหินแปร บริเวณตำบลเทพกษัตรี อำเภอกลาง สามารถพัฒนาน้ำบาดาลได้ที่ระดับความลึก 20-40 เมตร ปริมาณน้ำอยู่ในเกณฑ์ 10-30 ลบ.ม./ชม. แหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพรองลงมา ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนร่วนประกอบด้วย แหล่งน้ำบาดาลในชั้นตะกอนทรายชายหาดที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ระดับความลึก 2-4 เมตร ปริมาณน้ำ 5-10 ลบ.ม./ชม. ชั้นตะกอนน้ำพาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึกตั้งแต่ 10-25 เมตร มีปริมาณน้ำระหว่าง 2-10 ลบ.ม./ชม. รวมทั้งตะกอนเศษหินเชิงเขาที่สามารถพัฒนาแหล่งน้ำได้ที่ความลึก 20-30 เมตร ปริมาณน้ำ 5-15 ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลส่วนใหญ่เป็นน้ำจืดคุณภาพดี แต่ปริมาณเกลือในน้ำค่อนข้างสูง บริเวณที่ติดกับชายฝั่งทะเลด้านทิศตะวันออกและด้านทิศเหนือของจังหวัด มีสภาพเป็นป่าชายเลนพบว่า เป็นพื้นที่แหล่งน้ำบาดาลเค็มที่เกิดจากการรุกคืบของน้ำทะเลแหล่งน้ำบาดาลที่มีศักยภาพต่ำ ได้แก่ แหล่งน้ำบาดาลในหินแกรนิต ความลึกของชั้นน้ำบาดาลอยู่ในช่วง 25-35 เมตร ปริมาณน้ำส่วนใหญ่น้อยกว่า 2 ลบ.ม./ชม. คุณภาพน้ำบาดาลเป็นน้ำจืดคุณภาพดีแต่ปริมาณเกลือในน้ำสูง

นอกจากนั้น ความแรงและความเร็วของคลื่นที่นำต้นไม้ ทรัพยากร สิ่งก่อสร้างขัดกระแทก เข้าสู่ฝั่งได้สร้างความเสียหายแก่บ่อน้ำตื้น บ่อบาดาล ระบบประปาที่ต้องได้รับการซ่อมแซมปรับปรุงหรือ ก่อสร้างใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้มีการปนเปื้อนของแบคทีเรีย น้ำมัน ส่วนบ่อน้ำที่ได้รับการเป่าล้างแล้วหากไม่มี น้ำฝนไหลทดแทน (Recharge) จะส่งผลให้เกิดปัญหาการขาดแคลนที่มีคุณภาพเหมาะสมต่อการอุปโภค-บริโภค

▪ ทรัพยากรแร่ธาตุ

ภูเก็ตมีการทำเหมืองแร่มากกว่า 300 ปีแล้ว พื้นที่ส่วนมากเป็นขุมเมืองแร่เก่า กระจายอยู่ ทั่วไปจังหวัดภูเก็ตเป็นแหล่งผลิตดีบุกที่สำคัญของประเทศ แร่ทั้งเสตนเป็นแร่ที่สำคัญในภูเก็ต นอกจากนี้ ยังมีการผลิตแร่เศรษฐกิจอื่นๆ ซึ่งเป็นผลพลอยได้จากการผลิตแร่ดีบุก เช่น แร่ซิลิเกต แร่โมนาไซต์ แร่เซอร์คอน เป็นต้น ผลผลิตดีบุกเวลานี้เริ่มลดต่ำลงอันเป็นผลจากการตกต่ำของราคาดีบุกในตลาดโลก ในปัจจุบันมีเหมืองแร่ ที่มีการบริหารจัดการอย่างดีและมีทุนสูงเท่านั้นที่สามารถดำเนินกิจการได้ หากราคาของแร่ดีบุกดีขึ้นก็อาจทำ ให้เกิดกิจการเหมืองแร่ในภูเก็ตเพิ่มมากขึ้นตามไปด้วยการขอประทานบัตร

▪ ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลของประเทศไทย 2,815 กิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่มีความ หลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

1) ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ สำหรับจังหวัดภูเก็ต มีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่ง ตะวันตกของเกาะภูเก็ต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะฟักของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศ ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุ หลักคือการสร้างสาธารณูปโภคสาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

ป่าชายหาดจะเกิดขึ้นทางด้านหลังของสันทรายตามแนวชายฝั่งสันทรายที่อยู่ถัดจากแนว ชายฝั่ง เข้าไปในแผ่นดินจะมีความคงตัวมากกว่า สังคมพืชจึงมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยมีอิทธิพล ของกระแสลมและกระแสน้ำ ปริมาณน้ำฝน ความเค็มและอุณหภูมิเป็นปัจจัยควบคุมการเจริญเติบโตของ ต้นไม้ชนิดต่างๆ ที่เกิดขึ้นหลังเนินทรายและมีอิทธิพลของต้นไม้ คุณค่าของป่าชายหาดในทางนิเวศวิทยา เป็นเหมือนป้อมปราการคอยปกป้องรักษาเนินทรายให้คงอยู่จากอิทธิพลของพายุและคลื่นลม

1.11 โครงสร้างการท่องเที่ยว

▪ ทรัพยากรการท่องเที่ยว

1) แหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงในระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภท ทั้งบนเกาะภูเก็ตซึ่งมีจุดขายหลัก คือ ชายหาดและกิจกรรมการท่องเที่ยวต่าง ๆ โดยเฉพาะกิจกรรมบันเทิง นันทนาการและกีฬาทางน้ำ และการ เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง สามารถจำแนกแหล่ง ท่องเที่ยวและกิจกรรมการท่องเที่ยวได้ดังนี้

แหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติ แบ่งเป็น

(1) แหล่งท่องเที่ยวประเภทชายหาด จังหวัดภูเก็ตมีชายหาดอยู่หลายแห่งซึ่งดึงดูดนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศจำนวนมากในแต่ละปี ส่วนใหญ่อยู่ทางฝั่งตะวันตกของเกาะชายหาดที่สำคัญ ได้แก่

- หาดป่าตอง หาดกะตะ หาดกะรน เป็นหาดทรายขาว มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักตลอดทั้งวันทั้งกิจกรรมชายหาด กิจกรรมกีฬาทางน้ำ กิจกรรมบันเทิงและนันทนาการรูปแบบต่างๆ
- หาดสุรินทร์ หาดกมลา หาดกะหลิม หาดในหาน หาดราไวย์เป็นชายหาดทรายที่ไม่ยาวนัก มีกิจกรรมการท่องเที่ยวที่คึกคักน้อยกว่า 3 หาดแรก
- ชายหาดอ่าวบางเทา หาดลายัน เป็นชายหาดที่สวยงามและเป็นที่ตั้งของโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง
- ชายหาดที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติสิรินาถ ได้แก่ หาดทรายแก้ว หาดไม้ขาว หาดในยาง
- หาดในทอน เป็นชายหาดที่ค่อนข้างเงียบสงบ ในช่วงเดือนพฤศจิกายนถึงกุมภาพันธ์จะมีเต่าทะเลขึ้นมาวางไข่ เริ่มมีการก่อสร้างโรงแรมที่พักและบ้านพักตากอากาศรองรับกลุ่มผู้มีรายได้สูง
- อ่าวต่างๆ ทางฝั่งตะวันออก มีทิวทัศน์ที่สวยงามแต่ไม่เหมาะในการลงเล่นน้ำ จึงเป็นที่ตั้งของท่าเรือไปเกาะต่างๆ และมารีน่า ได้แก่ อ่าวบ่อ อ่าวสะป่า อ่าวภูเก็ต อ่าวมะขาว และอ่าวฉลอง

(2) แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ได้แก่ สถานีพัฒนาการส่งเสริมอนุรักษ์สัตว์ป่าเขาพระแทว มีสิ่งที่น่าสนใจได้แก่ น้ำตกโดนไทร น้ำตกบางแปร และต้นปาล์มหลังขาว ศูนย์ศึกษาธรรมชาติทำฉัตรไชย มีเส้นทาง ศึกษาระบบนิเวศป่าชายเลน ระยะทาง 800 เมตร ตั้งอยู่ในอำเภอถลาง

(3) แหล่งท่องเที่ยวประเภทเกาะ

จังหวัดภูเก็ตมีเกาะบริวารทั้งหมด 32 เกาะ ส่วนใหญ่อยู่ทางตะวันออกและทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เกาะที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่

- เกาะราชาใหญ่ เกาะราชาน้อย เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะบอน เกาะแก้ว เกาะไม้ท่อน ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะภูเก็ต เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาด ดำน้ำดูปะการัง (เกาะเฮ เกาะไม้ท่อน) ตกปลา (เกาะราชาน้อย) และพักผ่อนบนเกาะมีรอยพระพุทธรูปจำลองตั้งอยู่ด้วย เกาะที่มีที่พักให้บริการบนเกาะ ได้แก่ เกาะราชาใหญ่ เกาะเฮ เกาะโหลน เกาะไม้ท่อน (รีสอร์ทส่วนตัว)
- เกาะตะเกายาใหญ่ ตั้งอยู่ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวภูเก็ต มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ นกเงือก และมีที่พักแรมบริการบนเกาะ
- เกาะรังใหญ่ เกาะมะพร้าว เกาะไข่นอก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ตบริเวณอ่าวสะป่า เหมาะสำหรับการพักผ่อนชายหาดและเล่นน้ำ ที่เกาะรังใหญ่มีสิ่งที่น่าสนใจ คือ

ฟาร์มหอยมุก กิจกรรมพายเรือแคนู และขี่จักรยานรอบเกาะ ส่วนเกาะมะพร้าวมีหมู่บ้านประมงที่ยังคงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิม เส้นทางศึกษาธรรมชาติ นักท่องเที่ยวสามารถขี่จักรยานและพักผ่อนบนเกาะได้

- เกาะนาคาน้อย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเกาะภูเก็ต ใกล้กับอ่าวปอ มีฟาร์มหอยมุก และการสาธิตการเลี้ยงหอยมุกให้นักท่องเที่ยวชม มีร้านอาหารทะเลบริการ แต่ไม่มีที่พักแรม
- เกาะแรดและเกาะนาคาใหญ่ ปัจจุบันกำลังดำเนินการก่อสร้างรีสอร์ทของเอกชน เพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มีรายได้สูง

(4) **จุดชมทิวทัศน์** ได้แก่ จุดชมทิวทัศน์แหลมพรหมเทพแหลมกา แหลมพันวา หาดกะตะ-กะรน เขารัง เขาवाद

2) แหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์

ซึ่งกระจายอยู่บนเกาะภูเก็ตตอนในของเกาะ โดยแบ่งตามเขตอำเภอ ดังนี้

(1) ในอำเภอเมืองภูเก็ต ที่สำคัญได้แก่ ตัวเมืองภูเก็ต (มีวิถีชีวิตที่น่าสนใจและอาคารศิลปะแบบซิโนโปรตุกีสอยู่หลายแห่ง เช่น พิพิธภัณฑ์ภูเก็ตไทยหัว ศาลากลางจังหวัดภูเก็ต ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขหลักเก่า วัดฉลอง ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต พระพุทธมิ่งมงคลเอกนาคคีรี

(2) ในอำเภอถลาง ได้แก่ อนุสาวรีย์ท้าวเทพกระษัตรีและท้าวศรีสุนทร พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง วัดพระทอง วัดพระนางสร้าง วัดไชยธาราราม (พระบรมสารีริกธาตุ) บ้านพระยาวิชิตสงคราม (เมืองถลางเก่า) บ้านพิทักษ์ชินประชาในอำเภอกะทู้ ได้แก่ พิพิธภัณฑ์เหมืองแร่ ศูนย์อนุรักษ์มรดกท้องถิ่นกะทู้

3) แหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้น

ในจังหวัดภูเก็ตมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มนุษย์สร้างขึ้นทั้งในรูปของสถานบันเทิง การแสดงโชว์ต่างๆ สวนสาธารณะลักษณะพิเศษ พิพิธภัณฑ์เฉพาะทาง สวนสัตว์ และสวนสนุกเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวกระจายกันอยู่ทั่วไปตามชายหาดที่สำคัญและทางตอนในของเกาะ เช่น ภูเก็ตแฟนตาซี ไข่ม่อนคาบารีย์ ในอำเภอกะทู้ ฟาร์มจระเข้และสวนเสือภูเก็ต สวนผีเสื้อและอควาเรียมภูเก็ต พิพิธภัณฑ์เปลือกหอยไดโนปาร์ค สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต

4) แหล่งท่องเที่ยวประเภทกิจกรรมและความสนใจพิเศษ

มีหลายประเภทที่เป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยวเชิงกีฬา เช่น สนามกอล์ฟ สนามขี่ม้า แหล่งตกปลา เคเบิลสกี จัมพ์ แหล่งดำน้ำบริเวณใกล้เคียงมีทั้งกิจกรรมดำน้ำตื้นและดำน้ำลึก แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ได้แก่ สปาที่ให้บริการตามโรงแรมที่พักระดับ 4-5 ดาว ศูนย์บริการทางการแพทย์ เป็นต้น

ตารางแสดงการจำแนกประเภทของแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดภูเก็ต

ประเภท (แบ่งตามมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว)	จำนวน (แหล่ง)
เชิงนิเวศ	-
ทางศิลปะวิทยาการ	2
ทางประวัติศาสตร์	6
ทางธรรมชาติ	7
ทางธรรมชาติประเภทถ้ำ	-
ทางธรรมชาติประเภทเกาะ	3
ทางธรรมชาติประเภทแก่ง	-
เชิงเกษตร	-
เพื่อนันทนาการ	14
ทางวัฒนธรรม	4
ประเภทน้ำพุร้อนธรรมชาติ	-
ประเภทชายหาด	16
ประเภทน้ำตก	3
อื่นๆ	-
รวม	55

ที่มา : สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว

▪ ประเพณี/วัฒนธรรม/เทศกาล

จังหวัดภูเก็ตในอดีตเจ้าถิ่นเดิม ได้แก่ เงาะซาไกและชาวน้ำ (ชาวเล หรือ ชาวไทยใหม่) ต่อมาได้มีชาวอินเดีย ชาวไทย และชาวจีน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นชาวจีนฮกเกี้ยนอพยพเข้ามา สำหรับชาวไทยได้มีการอพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ทำให้สามารถยึดครองภูเก็ตได้มากกว่าชาติอื่น และในที่สุดชาวไทยที่อาศัยอยู่ก็นำเอาวัฒนธรรมของชาติต่างๆ มาปรับปรุงและดัดแปลง จนกระทั่งกลายเป็นเอกลักษณ์ของชาวภูเก็ตสืบเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

1) ประเพณีที่ปฏิบัติประจำทุกปีของจังหวัดภูเก็ต

▪ ประเพณีตรุษจีน

เป็นการเฉลิมฉลองวันขึ้นปีใหม่ของคนจีน วันตรุษจีนตรงกับ วันแรกของเดือน 1 ของจีน หรือเดือน 2 เดือน 3 ทางจันทรคติ มีพิธีกรรมทั้งหมด 3 วัน โดย

- วันแรก คือ วันที่ 29 เดือน 12 ของจีน มีการเตรียมอาหาร และ ของไหว้ต่าง ๆ ไว้สำหรับวันรุ่งขึ้น

- วันที่สอง คือ วันที่ 30 เดือน 12 ของจีน มีการไหว้ 2 ช่วง คือ ช่วงเช้า จะมีการไหว้เทพเจ้า และช่วงบ่ายจะมีการไหว้บรรพบุรุษ เมื่อเสร็จพิธีไหว้ จะมีการรับประทานอาหารร่วมกันในครอบครัว และมีการแจก " อั่งเปา" (แต๊ะเอีย) ให้แก่เด็ก ๆ

- วันที่สาม คือ วันที่ 1 เดือน 1 ของจีน ชาวจีนจะแต่งกายด้วยชุด ใหม่เพื่อเป็นสิริมงคล ไปไหว้พระที่ศาลเจ้า และวันนี้ถือว่าเป็นวันเที่ยวอาจจะไปเยี่ยมญาติในท้องถิ่นอื่น ซึ่งในวันนี้จะไม่มีการทำงาน แต่อย่างไร จะไม่มีการพูดคำหยาบ หรือดูด่าว่ากล่าวกัน

▪ ประเพณีไหว้เทวดา

เป็นการไหว้ต้อนรับ และขอบคุณเทวดาที่ช่วยพิทักษ์รักษามนุษย์ เวลาของการไหว้จะเริ่มขึ้น หลังเที่ยงคืนของวันที่ 8 เดือน 1 ของจีนไปแล้ว หรือช่วงเวลาเริ่มต้นของ วันที่ 9 เดือน 1 ของไหว้ที่สำคัญ คือ ต้นอ้อย 2 ต้น และของคาวหวานต่าง ๆ

▪ ประเพณีสารทจีน

เป็นเดือนที่ชาวจีนถือว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี หรือวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับส่วนบุญประจำปี มีการไหว้บรรพบุรุษของแต่ละครอบครัว ในวันที่ 15 เดือน 7 จีน มีการ "ไปบ๊ว" หรือจัดตกแต่งเครื่องเช่นไหว้ภูตผีและวิญญาณ ด้วยการทำขนม และแกะสลักผลไม้เป็นรูปสัตว์ต่าง ๆ และของ ไหว้ที่สำคัญคือ "อั่งกู่" หรือ ขนมเต่าสีแดง ทำจากแป้งข้าวเหนียว มีไส้ถั่วเหลืองกวน หรือ ทำจากแป้งสาลีไม่มีไส้ ซึ่งเป็นสัญลักษณ์ ของอายุยืนนาน และมีการไหว้ ณ สถานที่ต่าง ๆ ดังนี้

- ในวันที่ 17 ค่ำ เดือน 6 ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านกะทู้
- ในวันที่ 13 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ บริเวณบ้านตลาดใหญ่
- ในวันที่ 16 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ศาลเจ้าบ้านตลาดเหนือ
- ในวันที่ 17-18 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ตลาดสดเทศบาล
- ในวันที่ 21 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ บ้านอ่าวเก (ถนนตะกั่วป่า)
- ในวันที่ 19-30 ค่ำ เดือน 7 ของจีน ณ ศาลเจ้าพ่อต๋อง (บ้านบางเหนียว)

▪ งานพ้อต่อ

เป็นงานประเพณีของชาวภูเก็ตที่มีเชื้อสายจีน จะมีพิธีในช่วงเดือน 7 ของจีนหรือเดือน 9 ของไทย โดยมีพิธีเช่นไหว้บรรพบุรุษ และวิญญาณศักดิ์สิทธิ์ด้วยเครื่องบวงสรวง เป็นขนมชนิดหนึ่งทำด้วยแป้ง เป็นรูปเต่าขนาดใหญ่บ้างเล็กบ้าง ทาสีแดง ซึ่งคนจีนเชื่อว่าเต่าเป็นสัตว์ที่มีอายุยืน ดังนั้นการไหว้เต่าจึงเป็นการต่ออายุให้ตนเองและถือกุศลที่ยิ่งใหญ่

▪ ประเพณีไหว้พระจันทร์

คือการไหว้เทพเจ้าด้วยขนมไหว้พระจันทร์ (ตงซิวเปี้ย) และขนมโก๋ ในวันที่ 15 ค่ำ เดือน 8 ของจีน

▪ ประเพณีกินเจ

เป็นการถือศีลชำระจิตใจ และงดเว้นการบริโภคเนื้อสัตว์ทุกชนิด มีระยะเวลา 9 วัน เริ่มตั้งแต่ขึ้น 1 ค่ำ เดือน 9 จนกระทั่งถึง ขึ้น 9 ค่ำ เดือน 9 ของทุกปี ซึ่งอยู่ในช่วงเดือนกันยายน-ตุลาคม เป็นงานประเพณี ซึ่งชาวจีนที่เข้ามาอาศัยในภูเก็ต ยึดถือปฏิบัติมาช้านานตั้งแต่ พ.ศ.2368 จนถึงทุกวันนี้ จะมีพิธีกรรมต่างๆ มากมาย อาทิ พิธีอัญเชิญพระ พิธีลุยไฟ พิธีสะเดาะเคราะห์ พิธีส่งพระ เป็นต้น งานเทศกาลนี้นับเป็นงานที่ได้รับความสนใจ และเลื่อมใสศรัทธาทั้งจากชาวไทย และชาวต่างประเทศมากที่สุดงานหนึ่ง

- ประเพณีลอยเรือ

โดยกลุ่มชาวเลที่หาดราไวย์และบ้านสะพาน จะมีการลอยเรือในวันขึ้น 13 ค่ำ กลุ่มชาวเลที่เกาะสิเหร่จะมีการลอยเรือในวันขึ้น 14 ค่ำ และกลุ่มชาวเลที่แหลมหลา (ทางตอนเหนือของเกาะภูเก็ต) จะมีการลอยเรือในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 6 และเดือน 11 ซึ่งถือเป็นพิธีสะเดาะเคราะห์ของชาวเล คล้ายกับพิธีลอยกระทงของชาวไทย มีการสร้างเรือจากไม้ระกำ ตัดผมตัดเล็บและทำตุ๊กตาไม้แทนคน ใส่ลงไปในเรือแล้วนำไปลอย เพื่อนำเอาความทุกข์โศกเคราะห์ร้ายต่างๆ ออกไปกับทะเลแล้วมีการร่ายรำรอบเรือ หรือที่เรียกว่ารำรองเง็ง นั่นเอง

- ประเพณีสารทไทย (เดือนสิบ)

เป็นเดือนที่ชาวไทยมีความเชื่อว่า ยมบาลมีการปล่อยภูตผี และวิญญาณต่าง ๆ ให้ออกมารับเอาส่วนบุญ จึงมีการนำของคาวหวานต่าง ๆ มาทำบุญและให้ทานกันที่วัด สำหรับขนมที่สำคัญในพิธีคือ ขนมลา ขนมเทียน ขนมท่อนใต้ ขนมต้ม ฯลฯ ตรงกับวันแรม 8 ค่ำ เดือน 10 และวันแรม 15 ค่ำ เดือน 10 ซึ่งแต่ละวัดจะกำหนดทำพิธีเพียงหนึ่งวันแตกต่างกันไป

- งานท้าวเทพกระษัตรี-ท้าวศรีสุนทร

ตรงกับวันที่ 13 มีนาคมของทุกปี มีการจัดงานเฉลิมฉลอง มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย เพื่อรำลึกถึงเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ ที่สองวีรสตรีสามารถปกป้องเมืองถลาง ให้อรอดพ้นจากข้าศึกพม่าและศัตรูในวีรกรรมของท่าน

- ประเพณีเซ็งเม็ง

เป็นการรวมญาติครั้งใหญ่เพื่อทำกิจกรรมบูชาบรรพบุรุษร่วมกัน ส่วนใหญ่จะตรงกับ วันที่ 5 เมษายนของทุกปี แต่ในการไหว้ นั้นมีระยะเวลาที่สามารถไหว้ได้ คือ ก่อนวันที่ 5 เมษายน 10 วัน และหลังวันที่ 5 เมษายน 10 วัน

- ประเพณีปล่อยเต่า

เป็นการทำบุญ และพระสวดมนต์ให้ศีลให้พรเสร็จ ก็จะมีการปล่อยเต่าลงทะเล ณ อุทยานแห่งชาติหาดนงเยาว์ ในวันที่ 13 เมษายน (วันสงกรานต์) ของทุกปี

- เทศกาลอาหารทะเล

จัดขึ้นประมาณเดือนพฤษภาคมของทุกปี มีวัตถุประสงค์ที่จะเผยแพร่อาหารทะเล ที่มีชื่อเสียงของจังหวัดภูเก็ต ชักชวนให้นักท่องเที่ยว เดินทางมาท่องเที่ยวภูเก็ตในฤดูฝน กิจกรรมของงานมีการประกวด ขบวนแห่ทรัพยากรท่องเที่ยวทางทะเล การออกร้านจำหน่ายอาหารทะเล การสาธิตอาหารประจำภาค การแสดงศิลปวัฒนธรรมของภาคต่างๆ

- ภูเก็ตลากูน่าไตรกีฬา

จัดการแข่งขันในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี

- ประเพณีเดินเต่า

เป็นการสังเกตเต่าขึ้นมาวางไข่ริมชายหาด ในตอนกลางคืนถึงย่ำรุ่ง (ช่วงน้ำทะเลขึ้น) ระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนกุมภาพันธ์ หรือฤดูเต่าวางไข่ เพื่อดูเต่าตัวใหญ่ ๆ ที่หาดูได้ยาก

- เทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวภูเก็ต

ตรงกับวันที่ 1 พฤศจิกายน ณ หาดป่าตอง เพื่อต้อนรับฤดูกาลท่องเที่ยวที่เวียนมาถึงอีกครั้ง และเป็น การส่งเสริมความสามัคคี ระหว่างผู้ประกอบการธุรกิจสาขาต่างๆ หน่วยงานราชการและประชาชน ในงาน มีกิจกรรมต่างๆ มากมาย อาทิพิธีตัดกบตรในตอนเช้า การแข่งขัน กีฬาทางน้ำ การประกวดสาวงามจาก นักท่องเที่ยวชาติต่างๆ เป็นต้น

- งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน

วันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี เริ่มมีขึ้นครั้งแรก เมื่อ พ.ศ.2530 เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาท สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เนื่องในวโรกาสที่ทรงเจริญพระชนมายุครบ 5 รอบ และหลังจากนั้นจึงถือกำหนดจัดงาน ขึ้นในช่วง วันเฉลิมพระชนมพรรษา ซึ่งตรงกับวันที่ 5 ธันวาคมของทุกปี โดยมีเรือใบจากนานาประเทศทั่วโลก เข้าร่วมการแข่งขันบริเวณหาดในหาน เพื่อชิงถ้วยพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ

นอกจากประเพณีประจำปีดังกล่าวแล้วจังหวัดภูเก็ตยังมีประเพณี-วัฒนธรรมอื่นๆ ที่เป็น เอกลักษณ์ของตัวเองอีกมากมาย อันได้แก่ การอุปสมบท การแต่งงาน เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาของจังหวัด

ทิศทางการพัฒนาจังหวัดภูเก็ต

▪ ศักยภาพการพัฒนาของจังหวัดภูเก็ต

1. มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่งดงามโดดเด่นหลากหลาย
2. ทรัพยากรมนุษย์ในภาคบริการมีพื้นฐานดี มีประสบการณ์ในงานสูง
3. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาสู่นานาชาติ
4. ความพร้อมด้านการเป็นศูนย์กลางด้านกิจกรรม MICE

▪ การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสถานะแวดล้อมระหว่างปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของสถานะแวดล้อมระหว่างปัจจัยภายนอกและปัจจัยภายใน ดังกล่าวข้างต้น ซึ่งสามารถสรุป (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส ภัยคุกคามหรือข้อจำกัด) ได้ดังนี้

(1) จุดแข็ง

(1.1) มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่งดงาม โดดเด่น หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก

จังหวัดภูเก็ตเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียงระดับโลก มีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมทางการท่องเที่ยวมากมายหลายประเภททั้งบนเกาะภูเก็ต ชายฝั่ง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับเกาะบริวารโดยรอบและเกาะในจังหวัดใกล้เคียง มีความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ โดยมีกิจกรรมการท่องเที่ยวต่างๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับทรัพยากรธรรมชาติในรูปแบบต่างๆ เช่น การตากอากาศชายหาด กิจกรรมนันทนาการและกีฬาทางน้ำ

นอกจากนี้ ภูเก็ตยังมีปัจจัยด้านการบริการและภาพลักษณ์ที่สามารถดึงดูดกลุ่มตลาดนักท่องเที่ยวในระดับบน เช่น การบริการเชิงสุขภาพทางการแพทย์ การแข่งขันกีฬา จุดหมายปลายทางเรือยอร์ช การจัดงานสำคัญในระดับโลก และที่สำคัญคือภูเก็ตเป็นเมืองที่มีเสน่ห์ มีอัตลักษณ์ เป็นแบรนด์ที่ติดตลาดในระดับสากล

จุดแข็งหลักของการท่องเที่ยว นอกจากคุณภาพความงามของชายหาด ความหลากหลายของบริการโรงแรมที่พัก ธุรกิจภาคโรงแรม ที่พักในระดับบน ซึ่งมีความพร้อมในการพัฒนาระดับสู่มาตรฐานการให้บริการในระดับสากล ยังมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพที่เชื่อมโยงกิจกรรมท้องถิ่น ชุมชน ในการเพิ่มศักยภาพและรายได้ เช่น

- การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม
- การท่องเที่ยววิถีชีวิตชุมชน
- การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ
- การท่องเที่ยวเชิงเกษตร

(1.2) ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา

ชุมชนมีความเข้มแข็งและมีการตัวกันเพื่อสังคม ประชาชนมีความพร้อมและตื่นตัวในการพัฒนาตนเองในทุกช่วงวัย อันเนื่องมาจากวิถีชีวิตและการแข่งขันในการดำรงชีวิตและภาคธุรกิจการท่องเที่ยว

(1.3) มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและหลากหลาย

จังหวัดภูเก็ตนอกจากจะผูกขาดทางการท่องเที่ยวซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัดแล้ว ยังมีฐานเศรษฐกิจที่หลากหลายสามารถพัฒนาเป็น Cluster ได้หลากหลายที่สนับสนุนและ

กำหนดด้านการท่องเที่ยวของจังหวัด เช่น การเป็นอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์ อุตสาหกรรมการเกษตรและที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร สินค้า OTOP ที่มีชื่อเสียงที่เชื่อมโยงในจังหวัดภูเก็ตและจังหวัดใกล้เคียง

(1.4) มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด

นอกจากธรรมชาติที่สวยงามแล้ว วัฒนธรรมและประเพณีและความมีอัธยาศัยไมตรีของคนภูเก็ตให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี ให้บริการด้วยความอบอุ่นและอบอุ่น นับเป็นจุดขายที่สำคัญมากของการท่องเที่ยวที่ไม่มีชาติใดเลียนแบบได้ ภูเก็ตมีประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมจีน และสถาปัตยกรรมยุโรป เป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงวิวัฒนาการและวัฒนธรรมที่สั่งสมมายาวนาน สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมและประเพณี จึงเป็นจุดแข็งที่จะเพิ่มศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรมและประเพณีของจังหวัด

(1.5) มีทำเลที่ตั้งเป็นศูนย์กลางในการคมนาคม

จังหวัดภูเก็ตมีความได้เปรียบในพื้นที่เนื่องจากมีเส้นทางคมนาคม 3 เส้นทางที่อำนวยความสะดวก ทั้งทางบก ทางอากาศ ซึ่งมีสนามบินภูเก็ตนานาชาติและทางน้ำ รวมถึงท่าเทียบเรือมารีน่า ซึ่งสามารถเชื่อมโยงการคมนาคมในภูมิภาคทั้งเอเชียและยุโรป

(1.6) การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและองค์กรสาธารณะ

ภาคเอกชนและองค์กรสาธารณะในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต จะให้สำคัญและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานต่าง ๆ ในพื้นที่ทั้งการดำเนินงานของภาครัฐและภาคเอกชน รวมถึงภาคประชาชน และมีการรวมตัวกันการเป็นองค์กรต่างๆ มีกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานร่วมกัน เพื่อสร้างความเข้มแข็งในกระบวนการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคงและสิ่งแวดล้อม

(2) จุดอ่อน

(2.1) โครงสร้างพื้นฐานและบริการพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ เช่น การจราจรที่แออัด /สนามบิน

จากการที่จังหวัดภูเก็ตมีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศรวมทั้ง นักลงทุน เดินทางเข้าท่องเที่ยวและลงทุนปีละจำนวนมาก และจังหวัดภูเก็ตมีถนนสายหลักเพียงเส้นทางเดียวที่เชื่อมต่อกับจังหวัดพังงาและเส้นทางไปสนามบิน และเข้าสู่จังหวัดและแหล่งท่องเที่ยวทำให้ในช่วงเร่งด่วนมีปริมาณการจราจรคับคั่งการจราจรติดขัดเกือบทุกทางแยกเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยว เนื่องจากต้องรองรับนักท่องเที่ยวทั้งภายในจังหวัดและต่างจังหวัด ตลอดจนปริมาณการรถยนต์ที่เพิ่มขึ้น ประกอบกับระบบขนส่งสาธารณะที่ไม่ได้มาตรฐาน ทำให้นักท่องเที่ยวไม่ได้รับความสะดวกสบาย และมีความล่าช้าในเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ อันนำมาซึ่งการสูญเสียโอกาสทางเศรษฐกิจ

(2.2) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม

แม้ว่าจังหวัดภูเก็ตจะมีการประกาศบังคับใช้ผังเมืองรวมเกาะภูเก็ต และประกาศของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อมในบริเวณพื้นที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ.2553 ตลอดจนกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับ และมาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางและทิศทางในการพัฒนาพื้นที่ แต่ปัจจุบันก็ยังประสบปัญหาในเรื่องการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การใช้ประโยชน์บริเวณพื้นที่ชายหาดและพื้นที่เพื่อการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้ต้นทุนของทรัพยากรธรรมชาติและระบบนิเวศน์ของจังหวัดภูเก็ตเริ่มถดถอยลง เช่น การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการท่องเที่ยวไม่เหมาะสม พื้นที่บางแห่งมีการใช้

ประโยชน์อย่างหนักเนื่องจากเป็นพื้นที่ชายหาดที่สวยงามเหมาะแก่การท่องเที่ยว มีการสร้างสิ่งปลูกสร้าง เช่น ร้านค้าริมหาด ร้านอาหาร ไม่เป็นระเบียบ การรุกรานพื้นที่ชายหาด เป็นต้น ซึ่งส่งผลให้เกิดความเสื่อมโทรมและแออัด ในขณะที่บางพื้นที่ไม่ได้ถูกนำมาใช้ประโยชน์เท่าที่ควรแต่ก็ไม่ได้รับการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดี นอกจากนี้ ยังมีการบุกรุกพื้นที่ป่าเพื่อรองรับธุรกิจการท่องเที่ยว

(2.3) ความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

จากการที่จังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว มีนักท่องเที่ยวและประชาชนจากพื้นที่อื่นเข้ามาอาศัยและทำมาหากินในพื้นที่จำนวนมาก ส่งผลให้กำลังพลในการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่ไม่เพียงพอและทั่วถึง โดยจะเห็นได้จากสถิติข้อมูลคดีที่เกิดขึ้นในพื้นที่ยังสูง แม้ที่ผ่านมาจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินแก่นักท่องเที่ยวทั้งภัยธรรมชาติ ยาเสพติด การก่อการร้ายต่างๆ แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องดำเนินการตามมาตรการดังกล่าว รวมถึงการให้การสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนาสมรรถนะความสามารถของกำลังพล การสนับสนุนเครื่องมือเครื่องใช้ให้ทันสมัยพร้อมใช้งานอยู่เสมอ

(2.4) ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรน้ำ

จังหวัดภูเก็ตประสบปัญหาขาดแคลนน้ำทุกปี โดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยว ที่ต้องรองรับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ทั้งนี้เนื่องจากปริมาณน้ำต้นทุนมีจำกัดไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งหมด แหล่งเก็บน้ำสำรองน้อยไม่พอใช้ในชวงหน้าแล้งและระบบให้บริการของประปาขนาดใหญ่ครอบคลุมไม่ทั่วถึง

(2.5) การพึ่งพิงและแรงงานต่างด้าว

แรงงานต่างด้าวยังมีความจำเป็นโดยเฉพาะในอุตสาหกรรมที่ใช้แรงงาน การประมง หรือกิจการการก่อสร้างต่างๆ ในปริมาณที่ค่อนข้างสูง แต่แรงงานต่างด้าวที่จดทะเบียนอยู่ในพื้นที่ไม่เพียงพอต่อความต้องการของสถานประกอบการ

(2.6) ปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย

ปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดในแต่ละวันมีปริมาณเกินขีดความสามารถที่สามารถกำจัดได้ ในขณะที่การเพิ่มขึ้นของปริมาณขยะมูลฝอยภายในพื้นที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว อันเนื่องมาจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองศูนย์กลางด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่สำคัญระดับโลก ในแต่ละปีมีประชากรทั้งในส่วนของนักท่องเที่ยว ประชาชนผู้ย้ายถิ่นฐานเข้ามาเพิ่มขึ้น ส่งผลให้เกิดการขยายตัวของเมืองและชุมชนอย่างต่อเนื่องเช่นกัน

(2.7) ขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

ทรัพยากรบุคคลด้านการท่องเที่ยวในทุกระดับตั้งแต่ระดับปฏิบัติการจนถึงระดับบริหารมีความสำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ตอย่างยิ่ง ซึ่งปัจจุบันจังหวัดภูเก็ตมีปัญหาด้านขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ เนื่องจากค่านิยมของคนภาคใต้ที่เปลี่ยนแปลง แรงงานส่วนใหญ่รวมทั้งผู้ที่จบจากระบบการศึกษาไม่นิยมทำงานในธุรกิจด้านการท่องเที่ยว เนื่องจากขาดทักษะในการทำงาน บุคลากรทางการท่องเที่ยวบางส่วนด้อยคุณภาพ ไม่สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

(2.8) ปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด/ประชากรแฝง

จากการเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก ส่งผลให้จำนวนนักท่องเที่ยว รวมทั้งประชากรในพื้นที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น ทั้งผู้ที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยว /ลงทุน/อยู่อาศัย หรือเพื่อการศึกษา หรืออื่นๆ อันนำมาซึ่งปัญหาทางด้านสังคมที่ตามมาหลายด้าน เช่น ยาเสพติด ประชากรแฝง ที่มีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น

(2.9) พึ่งพิงสินค้าภาคเกษตรจากแหล่งอื่น

เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยว พื้นที่ส่วนใหญ่ได้ถูกพัฒนาหรือปรับเปลี่ยนเป็นพื้นที่รองรับการท่องเที่ยว ทำให้พื้นที่ภาคเกษตรในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตลดน้อยลง ส่งผลให้ภาคการเกษตรต้องพึ่งพาจากจังหวัดใกล้เคียง

(3) โอกาส

(3.1) ชื่อเสียงระดับโลกด้านการท่องเที่ยว

ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง เช่น ศูนย์การประชุมและนิทรรศการ นานาชาติจังหวัดภูเก็ต โรงแรมระดับหรูได้รับการยอมรับในมาตรฐานระดับโลก

(3.2) การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าและการลงทุนตามแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia – Malaysia –Thailand Growth Triangle Development Project : IMT-GT) และกรอบความร่วมมือ BIMSTEC (Bangladesh , India , Myanmar , Sri Lanka , Thailand Economic Cooperation)

จังหวัดภูเก็ตมีความได้เปรียบในการพัฒนาพื้นที่เนื่องจากกรอบนโยบายพัฒนาในระดับต่าง ๆ ที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับจังหวัด รวมทั้งการเปิดการค้าเสรี

(3.3) การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาศูณานาชาติ

(การท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐาน สินค้าและบริการสารสนเทศ การศึกษา)

การสถาปนาความสัมพันธ์เพื่อนบ้านเมืองพี่เมืองน้องจังหวัดภูเก็ตกับต่างประเทศ เช่น จีน ฝรั่งเศส อินเดีย รัสเซียและการเป็นเมืองแห่ง MICE จะช่วยให้การค้าการลงทุนโดยเฉพาะภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และ Cluster อื่นๆ มีโอกาสขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

(3.4) การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการประมงรัฐให้การสนับสนุน

นโยบายของรัฐที่สนับสนุนในด้านการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม การประมง ส่งผลให้การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวมีแนวโน้มขยายตัวในปี 2553 ตั้งแต่ไตรมาสที่ 1 เพื่อตอบสนองการตลาดท่องเที่ยวของโลกและสินค้าภาคเกษตรอุตสาหกรรมในพื้นที่ภาคใต้

(3.5) กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

นโยบายของรัฐบาลที่ส่งเสริมด้านพลังงานทดแทน/กระแสโลกในด้านการลดภาวะโลกร้อน และปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะส่งเสริมให้ชุมชนผู้ประกอบการ และนักท่องเที่ยวหันมาปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการท่องเที่ยวที่ควบคู่ไปกับการพัฒนาสิ่งแวดล้อม การพัฒนาคุณภาพชีวิตสู่ความยั่งยืนตามศักยภาพของพื้นที่

(3.6) กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยววัฒนธรรมจะช่วยเสริมสร้างตลาดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่

จากกระแสโลกที่นิยมท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และเชิงสุขภาพเป็นโอกาสในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและการแสวงหารูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ๆ ภายในจังหวัดเชื่อมโยงระหว่างจังหวัดในกลุ่มภาคใต้ฝั่งอันดามันและจังหวัดใกล้เคียงอื่น ควบคู่ขนานไปกับการพัฒนาสินค้าทางการท่องเที่ยวหลักของจังหวัด ซึ่งเป็นทางเลือกและโอกาสในการสนับสนุนการท่องเที่ยวของจังหวัดรวมทั้งการเสริมสร้างรายได้ให้กับประชาชนและจังหวัดเพิ่มขึ้นอีกช่องทางหนึ่ง

(4) ภัยคุกคาม

(4.1) ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก

สภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำและราคาน้ำมันที่ผันผวนส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การเกษตร และการครองชีพของประชาชน และภาวะเศรษฐกิจจังหวัดโดยรวมของจังหวัดอาจตกต่ำลงด้วยตามสภาวะการณ์

(4.2) การก่อการร้ายสากลความขัดแย้งระหว่างประเทศ และโรคระบาด

การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ การก่อการร้ายสากล ความขัดแย้งระหว่างประเทศ มีผลกระทบต่อการพัฒนา

(4.3) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย

แม้จังหวัดภูเก็ตได้มีการกำหนดนโยบายและมาตรการทางกฎหมาย เพื่อการควบคุมกำกับดูแลการพัฒนาให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และเกิดความสมดุลในการใช้ประโยชน์ร่วมกัน แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถบังคับใช้ให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของข้อกฎหมายได้มากนักกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับบางฉบับไม่สอดคล้องกับความต้องการในพื้นที่ ส่งผลให้การพัฒนาไม่เต็มศักยภาพ

(4.4) ความล้าสมัยในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง

การเปลี่ยนแปลงของโลก รวมทั้งความผันผวนด้านเศรษฐกิจ สังคม รวมทั้งผลกระทบต่างๆ ทั้งที่เป็นโอกาสและข้อจำกัดในการพัฒนา ส่งผลให้ต้องปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงและกระแสโลกาภิวัตน์

(4.5) อุบัติภัยจากแผ่นดินไหวสึนามิ

ภาพลักษณ์ของจังหวัดภูเก็ตต่อสายต่อชาวโลก ยังคงมีความอ่อนไหวต่ออุบัติเหตุจากแผ่นดินไหวสึนามิ พื้นที่เสี่ยงภัย

(4.6) การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง

จากการที่ภาครัฐบาลมีความผกผันหรือการเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง นโยบายต่างๆ ได้รับการเปลี่ยนแปลงไปตามรัฐบาล ส่งผลให้การพัฒนาพื้นที่ขาดความต่อเนื่องเชื่อมโยง

สรุปการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม ศักยภาพจังหวัด (SWOT Analysis)	
<p>1. จุดแข็ง (Strengths)</p> <ul style="list-style-type: none"> • มีทรัพยากรท่องเที่ยวที่งดงาม โดดเด่น หลากหลาย และมีชื่อเสียงระดับโลก • ทรัพยากรมนุษย์มีความพร้อมที่จะได้รับการพัฒนา • มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและหลากหลาย • มีวัฒนธรรมประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด • มีทำเลที่ตั้งเป็นศูนย์กลางในการคมนาคม • การมีส่วนร่วมของภาคเอกชนและองค์กรสาธารณะ 	<p>2 จุดอ่อน (Weaknesses)</p> <ul style="list-style-type: none"> • โครงสร้างพื้นฐานและบริการพื้นฐานรองรับการท่องเที่ยวไม่เพียงพอ เช่น การจราจรที่แออัด/สนามบิน • ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม • ความปลอดภัยและการเอาเปรียบนักท่องเที่ยว • ปัญหาการขาดแคลนทรัพยากรน้ำ • การพึ่งพิงและแรงงานต่างด้าว • ปัญหามลภาวะจากการท่องเที่ยว ขยะ น้ำเสีย • ขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ • ปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด/ประชากรแฝง • พึ่งพิงสินค้าภาคเกษตรจากแหล่งอื่น
<p>3. โอกาส (Opportunities)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ชื่อเสียงระดับโลกด้านการท่องเที่ยว • การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการค้าและการลงทุนตามแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย (Indonesia–Malaysia–Thailand Growth Triangle Development Project : IMT-GT) และกรอบความร่วมมือ BIMSTEC (Bangladesh, India, Myanmar, Sri Lanka, Thailand Economic Cooperation) • การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและพัฒนาลู่นานาชาติ (การท่องเที่ยวยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ สารสนเทศ การศึกษา) • การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการประมงรัฐให้การสนับสนุน • กระแสโลกในเรื่องสิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน • กระแสการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการท่องเที่ยววัฒนธรรมจะช่วยเสริมสร้างตลาดการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ 	<p>4. ภัยคุกคาม (Threats)</p> <ul style="list-style-type: none"> • ความผันผวนทางเศรษฐกิจโลก • การก่อการร้ายสากลความขัดแย้งระหว่างประเทศและโรคระบาด • กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่ล้าสมัย • ความล้าสมัยในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลง • อุบัติภัยจากแผ่นดินไหวสึนามิ • การเปลี่ยนแปลงทางด้านการเมือง

▪ กรอบการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ของจังหวัดภูเก็ต

การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุก (S-O Strategies)

- พัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก
- Yatch Marina
- ศูนย์ประชุมและนิทรรศการนานาชาติ (MICE)
- Sport Complex
- การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งให้เป็นระบบที่สมบูรณ์

การกำหนดยุทธศาสตร์แก้ปัญห (W-O Strategies)

- การป้องกันและลดความเสี่ยงที่เกิดจากภัยพิบัติทางธรรมชาติ อุทกภัย และธรณีพิบัติ
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงอนุรักษ์และมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว (Medical Hub Of Asia , International Medical Service and Health Spa)
- การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติอย่างต่อเนื่อง ฟื้นฟูสภาพป่า
- รองรับและเตรียมรับสถานการณ์ที่เกิดจากปัญหาของการก่อการร้าย
- ควบคุมและเฝ้าระวังสถานการณ์ที่เกิดจากโรคติดต่อ รวมถึงปัญหาอาชญากรรม

การกำหนดยุทธศาสตร์เชิงปรับเปลี่ยน (S-T Strategies)

- สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในโครงการพัฒนาด้านต่าง ๆ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีตามแผน IMT-GT/BEMSTEC ที่ส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การขนส่งทั้งทางบก ทางทะเลและทางอากาศ
- พัฒนาความร่วมมือระหว่างเมืองพี่เมืองน้อง

2.1 วิสัยทัศน์จังหวัดภูเก็ต (Vision)

“ ศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีเอกลักษณ์วัฒนธรรม และมีการพัฒนาที่ยั่งยืน ”

2.2 พันธกิจ (Mission)

1. เสริมสร้างและพัฒนาฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว โครงสร้างพื้นฐานภาคบริการสู่มาตรฐานสากล
2. ส่งเสริมการค้าการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดควบคู่ขนานไปกับภาคเกษตรกรรม
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว/ชุมชน สู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขและปลอดภัยอย่างยั่งยืน
4. พัฒนาคุณภาพชีวิตและมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งการพัฒนากระบวนการเฝ้าระวังควบคุมโรคและภัยทางสุขภาพ
5. สร้างความมั่นคงภายในจังหวัดภายใต้การบูรณาการขององค์กรภาครัฐและภาคประชาชน
6. ฟื้นฟูดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุลและยั่งยืน
7. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐสู่ความเป็นเลิศเพื่อสร้างความพึงพอใจและความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้รับบริการ
8. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
9. ส่งเสริม อนุรักษ์ ด้านประวัติศาสตร์ เอกลักษณ์วัฒนธรรมสู่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
10. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

2.3 เป้าประสงค์รวม (Objectives)

1. รักษาความมีเสน่ห์ของการเป็นเมืองท่องเที่ยวชั้นนำของโลก
2. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงกับศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของจังหวัด โดยคำนึงถึงขีดจำกัดของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สามารถรองรับได้
3. เพิ่มประสิทธิภาพการพัฒนาผลผลิตภาคเกษตร ควบคู่ไปกับการการเจริญเติบโตด้านการท่องเที่ยว
4. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงและปลอดภัย
5. การเป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยวอย่างยั่งยืน

2.4 ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI/Targets)

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
<ul style="list-style-type: none"> ▪ รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ▪ ประชาชนมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยและทรัพย์สิน ▪ ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต ▪ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีสุขภาพที่ดี ▪ ประชาชนได้รับการบริการของรัฐอย่างทั่วถึง ▪ ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ▪ ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ▪ ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ▪ ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร ▪ ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพการบริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย ▪ ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ 	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80 ร้อยละ 10/ปี ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 70 ร้อยละ 80 ร้อยละ 80

โดยมีการลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์ ตามลำดับดังนี้

1. ประเด็นยุทธศาสตร์ : พัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
2. ประเด็นยุทธศาสตร์ : พัฒนาคุณภาพชีวิต เอกอัครราชทูตและวัฒนธรรม
3. ประเด็นยุทธศาสตร์ : พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืน
4. ประเด็นยุทธศาสตร์ : การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

2.5 ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (Strategies)

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล

เป้าประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - มีรายได้และจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น - ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
--------------------	--

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
<ul style="list-style-type: none"> ● รายได้ที่เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว ● ประชาชนมีความพึงพอใจต่อมาตรฐานความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80	ร้อยละ 5/ปี ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. ส่งเสริมพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างมูลค่าให้กับการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน
2. ปรับโครงสร้างพื้นฐานให้มีคุณภาพสู่มาตรฐานสากลและเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
3. ยกระดับมาตรฐานด้านการบริการและธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวสู่มาตรฐานสากล
4. ส่งเสริมการตลาดทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของจังหวัด
5. สร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในเรื่องธรณีพิบัติภัย การก่อการร้ายสากล และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
6. ส่งเสริมการพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยเน้น Mice, Health and Service, International Medical Service, Health Tourism, Spa, OTOP, Marina
7. สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ตามแผน IMT-GT/BEMSTEC เชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การขนส่งทั้งทางบก ทางทะเลและทางอากาศ
8. ส่งเสริมและพัฒนาการกระจายรายได้จากการท่องเที่ยวสู่ชุมชน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2
พัฒนาคุณภาพชีวิต เอกลักษณ์และวัฒนธรรม

เป้าประสงค์	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและมีเอกลักษณ์วัฒนธรรม
--------------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ประชาชนได้รับการศึกษา เรียนรู้ และพัฒนาตนเองตลอดชีวิต	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของประชาชนมีสุขภาพที่ดี	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก โดยเรียงลำดับความสำคัญ

1. ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
2. เพิ่มรายได้ ลดรายจ่าย ขยายโอกาส ในอาชีพอย่างยั่งยืนให้แก่ประชาชน
3. เสริมสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง และส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนสู่ความเป็นสังคมที่มีความสุขอย่างยั่งยืน
4. ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและยกระดับมาตรฐานการให้บริการสุขภาพสู่มาตรฐานสากล รวมทั้งพัฒนาระบบการเฝ้าระวังโรคและภัยทางสุขภาพ
5. ส่งเสริมการเรียนรู้ สืบสานศิลปวัฒนธรรม สร้างเอกลักษณ์ที่ยั่งยืน
6. สร้างหลักประกันและคุ้มครองสิทธิทางสังคมที่มีคุณภาพและเป็นธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3
พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความยั่งยืน

เป้าประสงค์	- บริหารจัดการและใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมสู่ความสมดุล และยั่งยืน
--------------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของการป้องกันและแก้ไข ปัญหาการบุกรุกทำลายทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี	ร้อยละ 10/ปี
● ระดับความสำเร็จของการฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของการใช้พลังงานทดแทน	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5	ร้อยละ 5

กลยุทธ์หลัก โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. สงวน คุ้มครอง อนุรักษ์ การใช้ประโยชน์และฟื้นฟูสภาพป่าและทรัพยากรธรรมชาติ
อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน
2. ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
3. การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ
4. การพัฒนาภูเก็ตเป็นเมืองน่าอยู่ น่าเที่ยว
5. ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริในพื้นที่
6. ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4
การพัฒนาระบบบริหารงานให้มีความเป็นเลิศ

เป้าประสงค์	<ul style="list-style-type: none"> - องค์กรมีการบริหารจัดการที่ดี - ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจในการบริการ
--------------------	---

ตัวชี้วัด	เป้าหมายปี 2553	เป้าหมายปี 2554	เป้าหมายปี 2555	เป้าหมายปี 2556
● ร้อยละของระดับความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีการพัฒนาขีดสมรรถนะของบุคลากร	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70	ร้อยละ 70
● ร้อยละของหน่วยงานภาครัฐมีพัฒนาด้านคุณภาพการบริหารจัดการได้ตามเป้าหมาย	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80
● ร้อยละของประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารจากภาครัฐ	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80	ร้อยละ 80

กลยุทธ์หลัก โดยเรียงลำดับความสำคัญ ดังนี้

1. พัฒนาระบบการทำงานของภาครัฐให้มีความโปร่งใส รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม
2. ใช้เทคโนโลยีและการสนเทศพัฒนาระบบการทำงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล
3. เสริมสร้างธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกระดับ เพื่อสร้างการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขของทุกภาคส่วนในสังคม
4. พัฒนาขีดความสมรรถนะของบุคลากรและองค์กรให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่สามารถยอมรับได้

3. สรุปผลการดำเนินงานปีงบประมาณ พ.ศ.2554

▪ ปัญหา อุปสรรคของการดำเนินงานที่ผ่านมา และแนวทางแก้ไข

จากการที่จังหวัดภูเก็ตมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างรวดเร็วของจังหวัดภูเก็ตทั้งในส่วนของการลงทุนภาคเอกชนในการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์และจำนวนนักท่องเที่ยวที่นิยมเดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่องทุกปี รวมทั้งการเคลื่อนย้ายประชากรเข้ามาทำงานในจังหวัดภูเก็ต ซึ่งนำมาซึ่งปัญหาและความต้องการพัฒนา เช่น ปัญหาด้านสังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปัญหาที่เกี่ยวข้องเนื่องมาจากภาคธุรกิจการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องมีการจัดสรรงบประมาณอย่างพอเพียงเพื่อดำเนินการแก้ไขปัญหา สรุปตามลำดับดังนี้

▪ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1. ปัญหาความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมและความสมบูรณ์ตามธรรมชาติของแหล่งท่องเที่ยว
2. ปัญหาการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ทั้งในส่วนของป่าสงวน ชายหาด และป่าชายเลน
3. ปัญหาขยะมูลฝอยและน้ำเสียจากชุมชน
4. ปัญหาการขาดแคลนน้ำสำหรับอุปโภค-บริโภค

▪ ด้านการคมนาคมขนส่ง

1. ปัญหาด้านคุณภาพและความพร้อมของบริการพื้นฐานและความแออัดด้านจราจร
 - การเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งในแหล่งท่องเที่ยว ถนน ท่าเทียบเรือ
 - ท่าอากาศยานนานาชาติภูเก็ต
 - ระบบขนส่งสาธารณะ

▪ ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต

1. ปัญหายาเสพติด
2. ปัญหาการเจริญเติบโตของเมือง/ชุมชนและการขยายตัวของธุรกิจด้านการท่องเที่ยวและที่เกี่ยวข้อง
3. ปัญหาการอพยพของประชากรต่างถิ่น
4. ปัญหาแรงงานต่างด้าวและผู้ติดตามแรงงานต่างด้าว (มิใช่แรงงาน)
5. ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการท่องเที่ยวทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

▪ ด้านความมั่นคง

1. ปัญหาความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติ
3. ปัญหาการเอารัดเอาเปรียบนักท่องเที่ยว

▪ ด้านการบริหารจัดการ

1. ข้อจำกัดในการบังคับใช้กฎหมายต่อการพัฒนาพื้นที่
2. ปัญหาความมีเอกภาพและประสิทธิภาพของกลไกในการบริหารจัดการภาครัฐในการดำเนินการร่วมกันในเชิงบูรณาการ การมองทิศทางการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตในภาพรวม รวมทั้งข้อกำหนดกฎระเบียบ/หลักเกณฑ์/มาตรฐานในการดำเนินงานที่แตกต่างกัน

♦ การดำเนินงานที่ผ่านมา

ในการพัฒนาจังหวัดภูเก็ตในปีงบประมาณ พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมา ได้ดำเนินการบูรณาการจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ในการร่วมกันในการพัฒนาแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ก็สามารถดำเนินการพัฒนาและแก้ไขปัญหาความต้องการได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ทั้งนี้ยังไม่ครอบคลุมทุกประเด็นปัญหา เนื่องจากงบประมาณที่จัดสรรลงสู่พื้นที่จังหวัดภูเก็ตค่อนข้างน้อยและจำกัด ทั้งในส่วนของงบประมาณตามแผนพัฒนาจังหวัด งบประมาณปกติของส่วนราชการ และจังหวัดภูเก็ตยังมีโครงการที่สำคัญและจำเป็นเร่งด่วนในการแก้ไขปัญหาในพื้นที่และบางโครงการจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องตัดสินใจในเชิงนโยบายเพื่อมิให้เสียโอกาสในการพัฒนาแต่ยังขาดการสนับสนุนงบประมาณเพื่อขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาให้บรรลุเป้าประสงค์ที่จังหวัดได้กำหนดไว้ เช่น

- โครงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมทางบกเพื่อแก้ไขปัญหาวิกฤตด้านจราจรบนถนนสายหลัก
- โครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมและแสดงสินค้านานาชาติจังหวัดภูเก็ต
- โครงการก่อสร้างรถไฟฟ้ารางเบา
- โครงการก่อสร้างระบบบำบัดน้ำเสียรวมในพื้นที่ตำบลรัชฎา ตำบลเชิงทะเล ตำบลรัชฎา เป็นต้น
- โครงการก่อสร้างอุโมงค์ กะทู้-ป่าตอง

♦ แนวทางแก้ไข

มิติด้านการบริหารจัดการ

1. การจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่ควรมีอย่างพอเพียงเพื่อจังหวัดสามารถจัดทำโครงการและแก้ไขปัญหาได้อย่างทั่วถึง
2. ระเบียบข้อกฎหมายต่าง ๆ ต่อการพัฒนาพื้นที่ และระเบียบข้อกฎหมายเกี่ยวกับการบริหารงบประมาณของจังหวัด ควรมีการปรับปรุงแก้ไขให้เอื้ออำนวยต่อการดำเนินงานในพื้นที่ กล่าวคือ การดำเนินงานในพื้นที่จังหวัดจะต้องประสานบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันทั้งราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านเทคนิค บุคลากร ความพร้อม ดังนั้น ระเบียบข้อกฎหมายควรมีความสอดคล้องและเอื้ออำนวยกับการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ ทั้งนี้ เพื่อให้จังหวัดมีความคล่องตัว เกิดเอกภาพและสามารถบริหารจัดการงบประมาณของจังหวัดและดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดได้อย่างเต็มศักยภาพ

มิติด้านการพัฒนาพื้นที่

กำหนดแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหา โดยประสานบูรณาการกับทุกภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน รวมทั้งหน่วยงานในระดับส่วนกลาง กระทรวง ทบวง กรม เพื่อผลักดันสนับสนุนการพัฒนา ดังนี้

1. แก้ไขวิกฤตปัญหาจราจรและการขนส่งในพื้นที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ทั้งถนนสายหลัก สายรอง และปรับโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคให้มีมาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการ เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันของการเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลระดับโลก และลดการสูญเสียทางเศรษฐกิจ

2. ฟันฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ โดยเฉพาะพื้นที่ป่าไม้และป่าชายเลน และสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนและประชาชน
3. ควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
 - ขยะมูลฝอย/น้ำเสีย
4. ส่งเสริมกระบวนการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาทางสังคม
 - การแก้ไขปัญหายาเสพติด
 - การรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
5. พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว โดยเน้น Health and Service, International Medical Service, Spa, OTOP, Marina เป็นต้น
6. พัฒนาภูเก็ตให้เป็นเมืองน่าอยู่น่าเที่ยว

4. จุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญและผลที่คาดว่าจะได้รับ (ปีงบประมาณ พ.ศ.2555)

4.1 จุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญ

จังหวัดภูเก็ตได้กำหนดทิศทางการพัฒนาจังหวัดและการแก้ไขปัญหาที่สำคัญต่าง ๆ ในพื้นที่ควบคู่ขนานกันไปกับการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์และประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ที่กำหนดไว้ และในปีงบประมาณ พ.ศ.2555 ได้กำหนดจุดเน้นในการพัฒนาที่สำคัญ ประกอบด้วย

4.1.1 การพัฒนาและส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวให้เกิดความหลากหลายเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวที่มีอยู่ เช่น การท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ประวัติศาสตร์และการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ให้เป็นสินค้าทางการท่องเที่ยวที่เป็นทางเลือกใหม่แก่นักท่องเที่ยว

4.1.2 การพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงข่ายคมนาคมให้เพียงพอต่อความต้องการ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจในภูมิภาคโดย

1) พัฒนาระบบน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภคโดยเฉพาะในช่วงฤดูการท่องเที่ยวให้เพียงพอต่อปริมาณการใช้น้ำ

2) การปรับปรุงและขยายเส้นทางคมนาคมในถนนสายหลัก – สายรอง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเดินทางของนักท่องเที่ยวและแก้ปัญหาวิกฤตความแออัดด้านการจราจร

4.1.3 การสร้างความเชื่อมั่นในความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

1) โดยใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาทางสังคม ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ผู้ประกอบการและภาคเอกชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน/หมู่บ้าน และในการดูแลรักษาความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว

4.1.4 การพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ทางการท่องเที่ยว

1) โดยบูรณาการความร่วมมือกับทุกภาคีการพัฒนา รวมทั้งกำหนดมาตรการกระตุ้นให้นักท่องเที่ยวมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการดูแลคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติ (ชายหาด/ทะเล) ซึ่งเป็นสินค้าหลักของจังหวัดให้คงสภาพความสมบูรณ์ตามธรรมชาติอย่างยั่งยืนเพื่อยกระดับในเชิงคุณภาพ รวมทั้งการบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด

2) ประสานองค์กรภาคเอกชน/วิสาหกิจชุมชนในการพัฒนาและส่งเสริมและขยายผลในผลิตภัณฑ์สินค้าที่เป็นของจังหวัด เช่น OTOP , Spa , Health and Service เชื่อมโยงกับการพัฒนาอาชีพของประชาชนในท้องถิ่นเพื่อสร้างงานสร้างรายได้

4.1.5 ขยายโอกาสอาชีพ

โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องผสมผสานแนวปฏิบัติตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนเพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตในทุกสาขาการผลิตและทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชุมชน ระดับวิสาหกิจชุมชน ระดับ SMEs ระดับอุตสาหกรรมและการบริการ เพื่อสร้างฐานการผลิตอย่างยั่งยืนและเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพ

4.1.6 การยกระดับคุณภาพชีวิต

โดยการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่โดยเฉพาะในเรื่องปากท้องให้มีการอยู่ดีกินดี มีระบบการให้บริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐานอย่างทั่วถึงและเข้าถึงควบคู่การพัฒนาอาชีพเพื่อสร้างงานสร้างรายได้ให้กับครอบครัวและชุมชน

4.1.7 การเป็นเมืองนำอยู่น่าเที่ยวควบคู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม

ส่งเสริมให้ทุกภาคีการพัฒนาในท้องถิ่น องค์กรเอกชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของชุมชน โดยคำนึงถึงการรักษาความสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

4.2 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- ◆ **ด้านเศรษฐกิจ** ก่อให้เกิดเงินหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจลงไปถึงระดับหมู่บ้าน/ชุมชน โดยคาดว่าประชาชนจะมีรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อคนต่อหัวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 5 จากฐานปี พ.ศ.2553 ที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อคนต่อปี จำนวน 262,529 บาท
- ◆ **ด้านสังคมและชุมชน** ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีและได้รับการบริการจากภาครัฐอย่างทั่วถึง มีความมั่นคงและปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน
- ◆ **ด้านสิ่งแวดล้อม** ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีการฟื้นฟูสู่สภาพที่ดีขึ้นและมีการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลและยั่งยืน
- ◆ **ด้านเทคโนโลยีและการบริหารจัดการ** การยอมรับเทคโนโลยีสมัยใหม่ควบคู่กับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการดำเนินชีวิตและพัฒนาอาชีพมากขึ้น

5. สรุปงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 ของจังหวัดภูเก็ต

5.1 งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555

ตามที่คณะอนุกรรมการ ก.น.จ. ด้านแผนและด้านงบประมาณ ได้แจ้งผลการพิจารณาเห็นชอบแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2555 จำนวนทั้งสิ้น 16 โครงการ งบประมาณ 119,720,400 บาท

5.2 งบประมาณจำแนกตามผลผลิต/กิจกรรม และโครงการ

ผลผลิต/กิจกรรม	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ขั้นตอนการดำเนินการ
ผลผลิต : การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ	7 โครงการ	34,429,400	
กิจกรรมที่ 1 : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	1. โครงการวางท่อผูกจอดเรือบริเวณอ่าวฉลองและบริเวณอ่าวปอ	6,000,000	กำหนดแผนการปฏิบัติงานการวางท่อผูกจอดเรือ ดังนี้ 1. วางท่อผูกจอดเรือบริเวณอ่าวฉลอง 200 ท่อ อ่าวปอ 100 ท่อ 2. ออกแบบระบบแสงสว่างและมาตรการที่เหมาะสม
	2. โครงการฝึกอบรมคนประจำเรือและผู้เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางน้ำในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต	240,000	จัดฝึกอบรมความรู้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการขนส่งทางน้ำ หลักการเดินเรือเบื้องต้น และมาตรการเพื่อความปลอดภัยในการเดินทางทางน้ำ ฯลฯ ประมาณ 60 คน จำนวน 2 ครั้ง
	3. โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพพืชเศรษฐกิจสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ สับปะรดภูเก็ต	1,678,000	1. พัฒนาระบบการผลิตสับปะรดภูเก็ตคุณภาพ 2. ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการผู้ปลูกสับปะรดภูเก็ต 3. พัฒนาการตลาด 4. สัมมนาสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์สับปะรดภูเก็ต 5. จัดงานวันสับปะรด ประกวดผลผลิต/ผลิตภัณฑ์/สวน และการสื่อประชาสัมพันธ์

ผลผลิต/กิจกรรม	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ขั้นตอนการดำเนินการ
กิจกรรมที่ 1 : พัฒนา โครงสร้างพื้นฐาน	4. โครงการระบบประปาเขา เก็ดหนี่	19,229,500	วางท่อเมนประปาระยะทาง 2,022 เมตร
	5. โครงการสนับสนุนแผนพัฒนา วิสาหกิจชุมชนจังหวัดภูเก็ต	3,344,700	1. พัฒนาองค์ความรู้วิสาหกิจ ชุมชนและหน่วยงานภาคี 2. พัฒนาศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ เศรษฐกิจพอเพียงวิสาหกิจชุมชน
กิจกรรมที่ 2 : เสริมสร้าง ความมั่นคงของชีวิตและ สังคม	1. โครงการยกระดับมาตรฐาน ฟาร์มเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสู่ มาตรฐานฟาร์ม GAP	180,000	1. สำรวจฟาร์มเลี้ยงสัตว์น้ำ ชายฝั่งที่ขึ้นทะเบียนและมีความ พร้อมที่ยังไม่มีมาตรฐาน GAP เพื่อรับสมัคร 2.อบรมให้ความรู้การปฏิบัติตาม มาตรฐาน GAP และเตรียมตัว เพื่อนำฟาร์มเข้าสู่มาตรฐาน 3. แจกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมา ตรวจประเมินและออกใบรับรอง 4. ติดตามกำกับให้ฟาร์มที่ได้รับ การรับรองมาตรฐานรักษา มาตรฐานอย่างต่อเนื่อง
	2. โครงการส่งเสริมและพัฒนา สินค้าชุมชนภูเก็ต	3,757,200	การบูรณาการกิจกรรมร่วมกัน ของ 4 หน่วยงาน เพื่อส่งเสริม และพัฒนาสินค้าของชุมชน ดังนี้ 1. กิจกรรมส่งเสริมและพัฒนา ผลิตภัณฑ์ 2. กิจกรรมจัดมหกรรมแสดง สินค้า OTOP ในจังหวัด 1 ครั้ง 10 วัน 3. กิจกรรมจัด Road Show ใน ต่างจังหวัด 2 ครั้ง 4. กิจกรรมศึกษาดูงานผู้ผลิต OTOP 1 ครั้ง

ผลผลิต/กิจกรรม	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ขั้นตอนการดำเนินการ
ผลผลิต : การพัฒนาด้านสังคม	2 โครงการ	6,531,000	
กิจกรรมที่ 1 : สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม	1. โครงการพัฒนาทักษะและอาชีพด้านการบริการและงานเชื่อมซ่อมบำรุงและเชื่อมโครงสร้างโลหะ	2,087,000	โครงการพัฒนาทักษะและวิชาชีพด้านการบริการ จำนวน 5 กิจกรรม ประกอบด้วย 1. พัฒนาทักษะภาษาต่างประเทศแก่ผู้ให้บริการด้านท่องเที่ยวและบริการสุขภาพ 2. พัฒนาบุคลากรด้านการนวดเพื่อสุขภาพ 3. ฝึกอบรมวิชาชีพด้านอาหารและโภชนาการ 4. ฝึกอบรมช่างเชื่อมซ่อมบำรุง 5. ฝึกอบรมช่างเชื่อมโครงสร้างโลหะ
	2. โครงการพัฒนาคุณภาพแรงงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มคุณภาพแรงงานและแก้ไขปัญหาขาดแคลนแรงงาน	4,444,000	จัดอบรมหลักสูตรพนักงานบริการอาหารและเครื่องดื่ม บริการห้องพัก ต้อนรับส่วนหน้า ผสมเครื่องดื่ม นวดสปา และประกอบอาหารต่างชาติ 22 รุ่น จำนวน 440 คน
ผลผลิต : การบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4 โครงการ	54,921,000	
กิจกรรมที่ 1 : อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1. โครงการติดตั้งกังหันชัยพัฒนาอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	2,500,000	1. จัดตั้งบ่อปรับปรุงคุณภาพน้ำแบบระบบบึงประดิษฐ์ด้วยต้นพุทธรักษา 4 บ่อ 2. ติดตั้งกังหันชัยพัฒนา 2 เครื่องและเครื่องเติมอากาศ 16 เครื่อง 3. ติดตั้งระบบไฟฟ้าและระบบบำรุงรักษา

ผลผลิต/กิจกรรม	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ขั้นตอนการดำเนินการ
กิจกรรมที่ 1 : อนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	2. โครงการพัฒนาระบบส่งน้ำ อ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวดำ	40,000,000	ก่อสร้างระบบท่อส่งน้ำ ขนาด 0.30 เมตร ความยาว 20 กม. พร้อมอาคารประกอบ
	3. โครงการศึกษาและออกแบบ รายละเอียดเพื่อแก้ไขปัญหา ท่วมในพื้นที่บริเวณรอยต่อ ระหว่างเทศบาลนครภูเก็ต, ทต.วิชิต, ทต.รัชฎา	10,000,000	จ้างเหมาที่ปรึกษาศึกษาการ จัดทำแผนหลักการแก้ไขปัญหาน้ำ ท่วมในพื้นที่บริเวณเขต รอยต่อเทศบาลนครภูเก็ต เทศบาลตำบลวิชิตและเทศบาล ตำบลรัชฎา
	4. โครงการอนุรักษ์พันธุกรรม พืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี	2,421,000	<ol style="list-style-type: none"> 1. สำรวจ รวบรวม ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และจัดทำเป็นเอกสาร 200 เล่ม 2. สำรวจเก็บรวบรวมพันธุกรรม พืช-สัตว์ รวม 415 ตัวอย่าง 3. ปลูกรักษาพันธุกรรมในพื้นที่ 50 ไร่ 4. วิเคราะห์ตัวอย่างดิน น้ำ รวม 90 ตัวอย่าง 5. สำรวจและบันทึกข้อมูล พันธุกรรม จัดทำคอมพิวเตอร์ สำหรับจัดทำฐานข้อมูล 1 ชุด 6. ค่ายเยาวชนอนุรักษ์ธรรมชาติ 10 รุ่นๆ ละ 50 คน รวม 500 คน 7. จัดนิทรรศการอนุรักษ์ พันธุกรรมพืช 1 ครั้ง 8. สำรวจวางผัง จัดทำทะเบียน พันธุกรรมพืชสัตว์ บริเวณเขาแดง ตำบลราไวย์ จำนวน 1 แห่ง

ผลผลิต/กิจกรรม	โครงการ	งบประมาณ (บาท)	ขั้นตอนการดำเนินการ
ผลผลิต : การรักษาความมั่นคงและความสงบ	2 โครงการ	13,839,000	
กิจกรรมที่ 1 : ป้องกันปราบปรามการกระทำผิดกฎหมาย	1. โครงการภูเก็ตเมืองปลอดภัย	5,339,000	1. ขอสนับสนุนชุดตรวจและเก็บกัญฉัตถูระเบิดมาปฏิบัติงาน 5 นาย 2. สายตรวจทางทะเล 3. อาสาสมัครช่วยเหลือนักท่องเที่ยว 4. บำรุงรักษา CCTV
กิจกรรมที่ 2 : สร้างความมั่นคงของชีวิตและสังคม	2. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	8,500,000	1. เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน เช่น จัดทำประชาคมโดยวิธีลับ จัดตั้งชุดเฝ้าระวัง จุดตรวจ 2. ดำเนินมาตรการทางสังคม การป้องปราม มาตรการกฎหมาย เพื่อลดพื้นที่เสี่ยง 3. กิจกรรมโรงเรียนป้องกันยาเสพติด 4. ครอบครัวยุวชน จัดตั้งศูนย์พัฒนาครอบครัวในชุมชน อบรมหลักสูตรป้องกันยาเสพติด 5. ปราบปรามยาเสพติดรายใหญ่ 6. บำบัดและฟื้นฟูผู้ติดยา 7. รณรงค์สถานประกอบการ
ผลผลิต : การบริหารจัดการ	1 โครงการ	10,000,000	
	1. ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ	10,000,000	วางระบบการบริหารจัดการการใช้จ่ายงบบริหารจังหวัดแบบบูรณาการให้เป็นไปตามกรอบทิศทางและหลักเกณฑ์การใช้จ่ายงบประมาณ ตามมติ ก.น.จ. เช่น 1. ประชุมคณะกรรมการ กบจ. 2. การจัดทำแผนพัฒนาและแผนปฏิบัติราชการประจำปี เป็นต้น